

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

„ÍME, ÉN VELETEK VAGYOK... A VILÁG VÉGEZETÉIG.” (Mt 28,20)

Elnöki bevezető a 103. közgyűlésen

Szövetségünk újabb mérföldkőhöz érkezett, eljutott a 103. közgyűlésig. Örömmel köszönhettem a jeles napon azokat, akik nem csak kikapcsolódní, régi ismerősökkel találkozni jöttek el a jubiláló Ráma Táborba, hanem azért is, hogy közös ügyeinkről, szövetségünk missziómunkájáról halljanak, esetleg abba bekapcsolódjanak.

A gyülekezeti küldöttek, a közvetlen munkatársaim (elnökségi tagok), a szórványból érkezettek és a vendégek köszöntése és a közgyűlési jegyző megbízása után az elnöki üzenetben körülbelül a következőket mondtam a figyelmes hallgatóságnak. (Szövetségünk tagságának közel hatod-része volt jelen a közgyűlésen.)

A 103. közgyűlést ugyanott tartjuk, mint a 102.-et: a táborban. Azonban

most mintha egy másik imaházban lennénk. Mindjárt az elején megköszönjük a torontói gyülekezet munkáját, fáradtságát, amellyel korszerűvé tették ezt a 35 évvel ezelőtt épült imaházat. A tábori kápolna a régieknek nagyon is a szívéhez nőtt; azt remélem, hogy ez az új meg a fiataloknak a szívéhez lesz majd nagyon közel, legalább annyira mint a miénkhez a régi. De mi is szívesen vagyunk ebben az új imaházban. Köszönjük a testvéreknek a szép munkát

Ezúttal a tábor 50 éves jubileumán kapott helyet a 103. közgyűlésünk. A két alkalom nem zavarja, hanem inkább erősíti egymást. A tábor vendégei vagyunk; s az itt képviselt gyülekezetek és a tábor alkotják szövetségünket. A szombat délelőtti hivatalos gyűlésünket a jubileumi istentiszteletok sora követi

majd. Közös mottója van mindkét eseménynek: *Veled van Istened.*

Közgyűlésünket a 103. Zsoltár gondolataival kezdem, abból olvasok néhány verset.

„*Aldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről. Aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet. Aki megváltja életedet... jóval tölti be a te ékes ségedet, és megújul a te ifjúságod, mint a sasé... Mert amilyen magas az ég a földtől, olyan nagy az ő kegyelme az őt félők iránt.*”

103 és 50. Van mire emlékezni! Hasznos, ha legalább két dolgot újra meg újra, most is a felszínre hozunk. Az egyik az, hogy milyen nagy az Úr, milyen nagy a mi Urunk. Ő cselekedett, Ő az, aki

Az 50 éves jubileumát ünneplő tábor vendégei

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:

Evangeliumi Hírnök,
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313)382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Novák József

Our address on the internet:

<http://www.evangeliumihirnok.net>E-mail address: herjeczki@juno.com**SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS**

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President

REV. SANDOR KULCSÁR
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
rev_skulcsar@hotmail.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK**Elnök / President:**

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:

ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
Palatine, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Főtítkár / General Secretary:

REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave.
ALHAMBRA, CA 91803
zsoltaros@gmail.com

Pénztárosok / Treasurers:

ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsigmond@verizon.net

* * *

International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195

A SZERKESZTŐ ROVATA

Dupla számot tart kezében a kedves olvasó. A július-augusztus lapunkat talán sikerül egy kicsit előbb megjelentetni, hogy hamarabb vehessük kezünkbe. Sajnos a Magyarországra és Erdélybe küldött számok az új szállítási módszerrel lényegesen később érkeznek meg. Ezért elnézést kérünk az óhazai olvasóinktól. Mindig keressük a lehetőségét annak, hogy hogyan lehetne ezen segíteni. A postai árak olyan lényegesen megemelkedtek, hogy a régi módon nem tudjuk küldeni a lapot. Mivel egyre többen vannak az óhazai olvasóink között is, akik vagy előfizetnek a lapra, vagy támogatják azt (például bélyegek küldésével a magyarországi terjesztőnknek - aminek igen örülünk és amit itt is megköszönök azoknak, akik ezt gyakorolják), meg fogjuk találni a mód-ját, hogy az ilyen olvasók hamarabb megkapassák az Evangeliumi Hírnököt.

A Baráti Kör régi és új tagjainak a közgyűlésen megnyilvánult fokozott anyagi támogatása jó reménységre ad okot a szerkesztőnek ezen a téren is.

Igen, közgyűlés után vagyunk és lapunkban lényeges helyet kapott szövetségünk legnagyobb évi eseményének bemutatása. Köszönöm a beszámolókat, fényképeket, amik nélkül szegényebb lenne lapunk. A képek nagyrészt *Püskök Dánieltől, Darabont Piritől és Erdélyi Gabriellától* kaptam. Remélem élményt jelentenek azoknak is, akik nem tudtak eljönni a Ráma Tábort 50 éves jubileumára és az annak során megtartott közgyűlésre.

Mert bár sokan voltunk, többen mint 300-an, nem kevesen voltak olyanok, akik bár szerettek volna velünk lenni, nem tehették. Én legalább három régi táborozó testvér üdvözlését és régi fényképeit vittem magammal: *Waltz Bélakét, Tagai Istvánkét és Mezei Helenét*. Ez utóbbi két testvér fényképeit az én néhány régi és sok 25-30 éves képpemmel együtt két tablón bemutattam a táborozóknak.

Persze, sokan hiányoztak a jubileumról. Olyanok, akik már az Úrnál van-

nak, de olyanok is, akiket szerettem volna újra látni, s talán el is jöhettek volna. Ha olvassák e sorokat, azt üzenem: hiányoztak közülünk!

Szövetségünk egyik gyülekezete számára jelentős eseményt hozott a július, erről szól a new yorki gyülekezeti beszámoló. *Dr. Gergely István* testvért és családját itt is szeretettel köszöntjük. Örülünk annak, hogy Gergely testvérék megérkeztek új szolgálati helyükre, sőt, el tudtak jönni a kolorádói családi táborozásunkra is, július utolsó hetében. Várjuk az újabb találkozást, a lelkipásztort beiktatást, amire október második hétvégén kerül majd sor.

Úgy határoztunk, hogy a szokásos őszi ifjúsági találkozót is ugyanekkor tartjuk meg, New Yorkban.

Gergely testvér személyében mi jó segítséget kaptunk, de kijövele az erdélyi testvériség számára veszteséget jelent, hiszen ő volt a Romániai Magyar Baptista Szövetség elnöke is, kijövelelég. Testvéreink *dr. Borzási István* perecseni lelkipásztort bízták meg az elnöki tisztséggel. Borzási testvér szolgálatára Urunk áldását kívánjuk!

Perecsen? A hó végefelé többen is útrakelnek gyülekezeteinkből, hogy részt vegyenek a gyülekezet 100 éves jubileumán. Köztük Kulcsár Sándor new yorki, s egykori perecseni lelkipásztortestvér és felesége. Az Úr oltalmát kérjük az utazókra és áldást a jubileumra!

S végül még néhány sorban arról, hogy igen szép és áldásos táborozásban volt részünk július utolsó hetében a kolorádói hegyekben, Estes Parkon. A következő számunkban bőséges beszámoló készitünk erről. (szerk)

Az ÉAMBSz 103. Közgyűlésén hozott HATÁROZATOK

- Ráma tábor mindenkor vezetője legyen a Misszió és Jótékonyági Bizottság tagja.

- Újabb három évre, pénzügyi ellenőrnek választjuk Boda Tibor testvért (Cleveland).

- Köszönetünket fejezzük ki a torontói testvéreknek, akik immár 50 éve kitartó hűséggel és sok szeretettel készülnek gyülekezeteink testvériségének a fogadására Ráma táborban.

- Evangélicizációs alkalmakat szervezünk gyülekezeteinkben, melyekről az EH-ben is hírt adunk.

- A MJB által előkészített költségvetés-tervezetet elfogadtuk.

Lelkipásztort beiktatás és ifjúsági találkozó:

New York,
2009. október 8-10.

Horgásztábor:

Ráma, szeptember 24-26.
Részletesebben a 3. oldalon.

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

ÍME ÉN VELETEK VAGYOK... folytatás az első oldalról

megváltott bennünket, aki megbocsátott nekünk, Ő az, aki jóval töltötte be az életünket. A másik dolog, amit az emlékezések során is újra átélünk: a magunk aprósága. Amikor az Ő nagysága mellett látjuk a magunk kicsinységét, és átéljük újra meg újra csodálatos szeretetét, s a mi ráutaltságunkat, javunkat szolgálja az. Az ember Istene nélkül nem sokat ér, a hívő ezt jól tudja. De velünk van az Úr. Legyen hála néki!

Amikor visszatekintek egy egész esztendőre, szövetségi viszonylatban, azt látom, hogy a gyülekezeteink élnek és hála az Úrnak, végezték a szolgálatukat, munkálkodtak a maguk helyén. Munkájukról a titkár testvér beszámolójában hallhatunk majd részletesebben (és olvashatunk, a következő oldalakon).

Szövetségünk egy nagyobb magyar baptista missziónak a része. Mint a *Magyar Baptista Világszövetség* egyik alapító tagszövetsége, közösségünk van a világ más részén lévő magyar baptistákkal. Április 16-án volt a MABAVISZ legutóbbi tanácsulése, Nagybányán. Benneteket képviselve vettem részt azon a tanácskozáson.

Hála az Úrnak, jó kapcsolatunk van a két nagy szövetséggel és a három kisebbel is. Az ott lévő testvérek mind küldték köszöntésüket. Kifejezésre juttatták, mennyire örülnek, hogy kapcsolatunk van egymással, és nemcsak szavakban, nem csak levelek útján, hanem gyakorlatilag is. Mint majd látni is fogjuk a pénzügyeink tárgyalása során, hosszú évek óta rendszeresen segítjük a nálunk nehezebb körülmények között élő kisebb szövetségekben szolgáló testvéreinket.

A nagybányai találkozó utáni héten volt a magyarországi baptista egyház *lelkipásztoraik értekezlete*, amire a Teológiai Akadémián került sor. Örömmel fogadtam a meghívást és vettem részt ezen is, hiszen én abban a lelki közösségben, azon a teológián nőtem föl. 35 évvel ezelőtt Magyarországon avattak lelkipásztorrá (Jánoshalmán), úgyhogy egy kicsit otthon is éreztem magamat, jóllehet a szolgálatom nagyobb részét Amerikában és egy részét itt, Kanadában töltöttem.

De van még ennél is távolabbi kapcsolatunk, kettő is. Az egyik gyülekezetünk, a **Melbourne-i Gyülekezet**, a világ másik oldalán él. Levelet váltottam Szűcs Jenő gyülekezetvezető testvérrel, aki leírta, hogy szeretne ő is itt lenni, vagy valaki a gyülekezetből, hiszen ők is hozzánk tartoznak. A távolság miatt azonban ezúttal csak imádkoznak értünk a melbournei testvérek. Sajnos még most sincs lelkipásztora a gyülekezetnek; keresik a

megoldást továbbra is, mi pedig imádkozunk értük!

Kapcsolatban vagyunk folyamatosan **Füredi Kamilla** külmisszionárius testvérünkkel is, aki Sierra Leonében végzi szolgálatát. Az Evangéliumi Hírnökben gyakran olvashattok tőle missziós jelentést, legutóbb egy bemejérisről számolt be Kamilla testvérnő. Továbbra is támogassátok őt anyagilag és imádságaitokkal is. A munkáját támogatók figyelmébe ajánlom, hogy a pénztáros testvérünk a hozzá erre a célra érkezett pénzből Kamilla testvérnő kérésének megfelelően küldi tovább az adományt. Pénzt tartani Afrikában igen bonyolult, ezért a felmerülő szükség és kérés szerint továbbítjuk adományaitokat. Egyébként minden céladományt kizárólag arra a célra fordítunk, amire az adakozó szánta azt.

A múlt és a jelen néhány eseménye után egy kicsit a jövő felé is tekintünk.

Az elnökség tagjaival együtt továbbra is készen vagyunk arra, hogy az esetleges gyülekezeti megkeresésekre válaszoljunk. Amennyiben erre kérés érkezik, a szövetség elnöke szívesen meglátogatja a gyülekezeteket.

Hogyan gondolhatunk a jövőre? Amikor azt mondhatjuk, hogy a 103. évébe lépett a szövetségünk, akkor ebben már benne van, hogy lesz még jövő. Ha az Úr 102 évig megtartott bennünket és gyülekezeteink aktívan működnek, remélhetjük, hogy holnap is, holnapután is lesz feladatunk. Ha velünk volt eddig, velünk lesz akkor ezután is. Ez nem csak az én reményemem. Isten ígéje is erről szól – s ez a gondolat bőségesen kibomlik majd előttünk a következő ígéhirdetéseinkben.

Végül a holnapokra nézve az Úr Jézus misszió parancsát szeretném idézni, Máté végéről. Az Úr Jézus ezt mondta a tanítványoknak. *Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvé őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek, és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Amen.*

A Megváltó, mielőtt elment volna, ígéretet tett arra, hogy velünk marad. Kikkel? Tanítványaival, munkatársaival, akiket azért hívott el, hogy azután az ő segítségükkel terjedjen el az evangélium az egész földre. Ez az ígéret nem mindenkinek szól. Arra a helyzetre vonatkozik, amikor az Ő gyermekei, az Őtőle kapott munkát végzik. Vagyis, hirdetik az evangéliumot, hívogatnak az Úr Jézushoz, aztán törekednek arra, hogy megmaradjanak az Úr Jézusnál, akik már

ott vannak. Ebben a szolgálatukban, ebben a munkájukban teljes mértékben számíthatnak erre az ígéretre. Ezért hiszem, hogy az Úr Jézus Krisztus, akié minden hatalom, velünk is velünk lesz ezután is.

Igy gondolok a holnapra. Nem csak remélem hát jelenlétét, nem csak a múltból következtetem, hanem az Úr Jézus ígérete alapján tudom, hogy ha az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség a Tőle kapott küldetését végzi, akkor számíthat arra, hogy a misszió Őra, Jézus Krisztus velem lesz.

Küldetésünk? Az evangélium hirdetése, mégpedig gyakorlatban. Gyülekezeteink az emigrációban élnek, az itt élő magyarok közé és felé van elsődleges küldetésünk. Szolgálatunk ennél szélesebb körben is hathat, de a fókusz az itt élő magyar és magyar származású testvérek.

Testvérek, ha szeretitek a szövetségünket -nem lennétek itt ha nem így lenne-, testvéreiteket, akik ezen a kontinensen szétszóródva élnek, akkor fogjunk össze és az Úr Jézus vezetésében és jelenlétében bízva és arra számítva végezzük örömmel küldetésünket. Ha ezt tesszük, Urunk ígérete nekünk is szól: „*veletek vagyok minden napon.*”

Dr. Herjeczki Géza
szövetségi elnök

TÁBORI ESEMÉNYEK

DVD szett. Elkészült az 50 éves jubileum videó anyaga. Az 5 DVD-ből álló szett megrendelhető *Csercsa Róbert* testvérnél a következő telefonszámon, illetve e-mailben: 1-905-201-9280 (este 8 és 10 között), rcsercsa@rogers.com

Halásztábor. A Férfiszövetség és a Ráma Tábor közös szervezésében, halásztábor lesz Rámában **szepember 24-26** között. Szeretettel várjuk mindazokat, akik szeretnek halászni, de emellett vágnak a testvéri közösségre és az Ige tanulmányozására is. Jelentkezni *Balla Sándor*, táborvezető testvérnél lehet - info e cikk végén.

Hívó üzletemberek konferenciája. November 12-14 között, a hívó üzletemberek számára szervezünk konferenciát a Ráma Táborban. Előadónk egy nagy üzleti tapasztalattal rendelkező testvér lesz Dél Karolinából. Várjuk mindazokat, akiket érdekelnek a következő témák: Hogy lehet hívó emberként megmaradni az üzleti világ dzsungelében, illetve hogyan lehet krisztusi elvekre felépíteni egy vállalkozást a XXI. század szekuláris világában?

Jelentkezni *Balla Sándor*, táborvezető testvérnél lehet a következő telefonszámon, illetve e-mailben: 1-416-991-6636; bsandor@bellnet.ca

Ráma Tábor 50. évfordulójára

*Ünnepre jöttünk ma. Emeljük a zászlót!
Emeljük a szívünk Isten közelébe!
Mert miénk a Tábor immár ötven éve,
az Úr ajándéka, hála legyen érte!
Köszönjük ma Neked, mennyei jó Atyánk,
Hogy itt is különös gondod van mi reánk,
megőrizted nekünk ezt a kedves helyet,
amely a Te néped lelki nyughelye lett!*

*Szép a mi Táborunk! – Munkánkért cserébe
egész esztendőn át kínálja kincseit.
Szép, ha tél havazza be apró házait,
s a nagy ház melege fogadja híveit.
Szép, ha tavaszi szél bontja ki rügyeit.
szelíden borzolva a tó hullámaikat.
De a legszebb nyáron! Amikor hajnalban
madárének ébreszt, és a lombok zöldjén
átragyog a napnak legelső sugára,
s halk harangszó hívja lelkünket imára.
A reggeli óra, a Tábornak csendje
szentséget és békét áraszt a szívünkbe,
a természet égig erő templomában
felemel az Isten áldott közelébe.*

*És áldott az öröm sokféle hangja is,
mely aztán betölti itt az egész napot,
közösségépítés hasznos eszközévé
szenteli számunkra ezt a drága Tábor.
Áldott a testvérek együttlakozása,
a szerető szívek szép találkozásai,
a gyermekcagagás, fiatalok hangja,
míg játékos öröm, vidámság uralja.
Hangos a tópart és hangos a sportpálya,
reggeltől estig zent az élet vig dala.
Este, fellobog a tábor tűz lángja,
a Tábor népe már a máglya körül áll,
- műsem törődve a szűnyogok hadával, -
dicsérő énekünk a csillagokba száll.*

*Ha elérkezik az ünneplés ideje,
benn a kápolnában felhangzik az Ige,
A szép magyar szónak megvan még az íze!
Hangzik a karének, zendül a szent zene,
és árad felénk az Isten üzenete.
Aki itt szolgált az ötven év alatt,
azoknak emlékét megőrzik a falak.
Közülük legtöbben már az Úrnál vannak,
de az Ige megáll, s örökre megmarad.
Tovább adták nekünk a stafétabotot,
átadták a fáklyát, a szent égi lángot.
Miénk a feladat! Vár a szorgos munka,
s a lelki szolgálat! Amit ők kezdtek rég:
Apáról fiúra szálló szent örökség.*

*Nemzedékek sorát nevelte a Tábor,
jelen és új jövő születik a múltból.
Aki még gyermekként ismerték a Tábor,
ma már ők szolgálnak, ők viszik a zászlót,
és akik itt főztek, akik építettek,
lassanként ők is majd emlékekből élnek.
Szép a Tábor múltja! Adja az Ursten,
hogy a jövője még ennél is szebb legyen!
Legyen ez a Tábor a béke szigete,
Ahol egybegyűlhet Istennek szent népe!
Legyen megszentelve a jövő nemzedék!
Adassék az Úrnak hála és dicsőség!
Csak Őt szolgálja itt a Táborban minden,
Mert erős várunk volt és marad az Isten!*

Oláh Lajosné T. Gabriella

103. Közgyűlés - titkári jelentés

A csütörtöki híradásokban olvastunk a clevelandi Szt. Imre római katolikus templom bezárása ellen tiltakozó Juhász Jánosról, akit öt másik társával a rendőrség vezetett ki a 106 éve, magyarok által épített templomból. Az egyházmegye püspöke 50 másikkal együtt, a magyar katolikusok istentiszteleti helyét is ráterte az eladásra kiszemelt egyházak listájára. Cserkészcsapat működik a Szt. Imre templomnál, és a hétvégi iskolának 150 tanulója van. Richard Lennon püspök június 31-i határidővel parancsolta ki a híveket templomukból, aminek minden szegletét magyaros díszítés ékesíti, és aminek az előterében az amerikai háborúk magyar származású hősi halottainak a neveit találjuk. A clevelandi magyarok tiltakoztak a pápánál, de még a magyar kormány is adott be keresetet az amerikai egyházi és világi hatóságoknál. Juhász János és társai a tiltakozás olyan módját választották, amire a sajtó végre odafigyelt. Máris elértek annyit, hogy a püspök hajlandó találkozni velük, és első ízben kénytelen volt megindokolni a döntését is. Ez utóbbi miatt döntöttem úgy, hogy megemlítem jelentésem elején ezt a szomorú történetet. A püspök szerint egy katolikus egyház fenntartásához minimum kétezer egyháztagra van szükség. A Szt. Imre hatszáz magyarja messze nem üti meg ezt a minimumot. És akkor, lássuk a mi számainkat...

Az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség tíz gyülekezetében és missziós állomásán összesen 350 tagot tartunk számon. A kiskorúak száma kb. 50. A gyülekezeteket rendszeresen látogató barátokozók száma is ötven körül van az évközi gyűlésen elhangzott jelentések szerint. Ez azt jelenti, hogy amikor evangélicizációs összefogást, kulturális programot, vagy valami a tágabb ismerettségünket is megmozgató eseményt rendezünk, ennek a háromszorosát, kevesebb mint 1500 lelket érünk el. Körülbelül ennyi magyar származású ember van a közvetlen hatáskörünkben. Mászóval, Lennon püspök a mi Szövetségünket már régen bezárta volna.

Nem árt, ha a tegnapi esti ünneplés jelentőségét ezek fényében is látjuk. Kevesen vagyunk, óriási szétszórtságban élünk, de egy modern kápolnában ülünk. Helyi gyülekezeteink is a kor követelményeinek megfelelő, és ami fontosabb, küldetésünkhöz méltó helyiségekben találkoznak.

A közöttünk felcseperedő *gyermek*ekről, *fiataljainkról* is szeretnék mondani valamit. Néhány hete Magyarországon járva alkalmam volt több időt tölteni a pesti gyülekezetek ifjaival. Elmondhatom, hogy fiataljaink szolgálatkész-

sége, lelki érettsége, bibliai ismereteik, ragaszkodásuk az Úr Jézushoz és a gyülekezethez, és - ami talán a legszembetűnőbb nekem az apának és lelkipásztorának - tisztességes életvitelük az összehasonlításban is örvendetes másságot mutat. Hasonlót mondhatok arról is, ahogy az *idősebb generációk* őrzik, ápolják és élik a baptista kegyességet. Kevesen vagyunk, de hála az Urnak, nem vagyunk kiháló közösség, hanem az emigrációs élet kihívásaira hívő módon válaszoló harcos gyülekezetek, akik egyre nagyobb fontosságot tulajdonítunk az összefogásnak, így a szövetségi munkának is.

A *Jegyzőkönyvben* részletes felsorolást találunk a 2009/10-es év fontosabb eseményeiről. A gyülekezetek képviselői beszámoltak ezekről az évközi gyűlésen is. Szeretettel kérem a testvéreket, hogy amikor a Misszió és Jótékonyági Bizottságban delegált két képviselőt elküldik, küldjenek velük írásos, részletes beszámolót is az otthon folyó munkáról. Remélem, hogy a jövő évi jegyzőkönyv legterjedelmesebb része arról szól majd, ami a gyülekezeteinkben folyik.

Az idei Jegyzőkönyv összeállításában olyan szándék is vezetett, hogy a testvériségnek jobb rálátása legyen a *Misszió és Jótékonyági Bizottság*, vagyis a képviselők munkájára.

Melyek voltak a legfontosabb események az elmúlt esztendőben?

Szeptember 20-án megérkezett Torontóba Adina és Salomé is, és így, a Püspök családdal egy új útszakaszhoz érkezett a torontói gyülekezet. Október 11-én *iktattuk szolgálatba* a torontói gyülekezetben *Püspök Dániel* lelkipásztor testvérét. Ifjúsági találkozót is rendeztünk azon a hétvégén Torontóban.

Nőtestvéreink már második alkalommal gyülekeztek *csendes-napokra*, ezúttal a new yorki női kör szervezésében a pennsylvaniai Lancasterben, szeptember 11 és 13 között.

A *rámái ifjúsági tábornak* volt folytatása az év végén is, amire legnagyobb számban Chicagóból érkeztek fiatalok.

A Háladási napi ünnepségen *110 éves születésnapját* is ünnepelte a *clevelandi gyülekezet*.

A *Herjeczki házaspár* 20 éves detroit-i lelkipásztori szolgálatát „meglepetésükre” ünnepelte a helyi gyülekezet február 21-én. Sikerült a meglepetés, és dicséretet érdemel a detroit-i testvériség, mert találékony szeretettel vették körül Dr. Herjeczki Géza és Éva testvéreinket.

A nagyvilág baptistáinak és a *Magyar Baptisták Világszövetségének* a *vasárnapját* ünnepeltük február 7-én.

A tavaszi ifjúsági találkozót New Yorkban rendeztük 2010. május 28 és 30 között. A new yorki gyülekezet testvérisége felújította a lelkipásztori lakást is, készülve a lelkipásztori szolgálat folytatására meghívott *Dr. Gergely István* testvér és családja érkezésére. *Kulcsár Sándor és Anna* testvéreink szolgáló életük újabb állomásához érkeznek: szeptemberben lesz 45 éve annak, hogy a lelkipásztori szolgálatba álltak. Azt kívánjuk, hogy az évek során összegyűlt sok lelki élmény és tanulság életük következő szakaszában sok-sok gyümölcsöt hozzon még.

Pénztárosunk, Balla Zsigmond testvér szolgálatba állása is egy nagy esemény volt. Azzá tette Drescher testvér állapota és az a különös helyzet, amiben tapintatosan, de határozottan Szövetségünk érdekében kellett lépéseket tenni. Gyakran eszembe jutott az időtájt egy mondás a Példabeszédek könyvéből. „Szemtelen képet vág a bűnös ember, a becsületes pedig rendben tartja dolgait” (Péld 21, 3). Örömmel jelentem a Közgyűlésnek, hogy Szövetségünk ügyei rendben vannak. A törvény előírásai szerint intéztünk mindent a pénzügyeknél és az állami hivatalokban, ahol bejelentési kötelezettségeink vannak. Balla Zsigmond testvér személyében egy rendszerető férfit választottunk pénztárosunknak. Zsigmond testvér asztalán az otthonában és a vállalatánál én mindig tisztán és rendben találok az asztalt. Az itt lévők közül én ismerem őt (Éva után) a legjobban. Gyülekezetünk egyik előljárója, dolgoztam vele néhány évig ugyanannál a cégnél is, és így elmondhatom, hogy megbízható testvér. Amit tudni kell róla, hogy úgy szereti a rendet, hogy el is várja azt. Segítsük a szolgálatában úgy is, hogy a kéréseit figyelembe vesszük (amellett, hogy több munkát adunk neki az adományainkkal).

A hozzám eljuttatott jelentések szerint az elmúlt évben hat *újszülöttnek* örvendhetünk gyülekezeteinkben: Boda Cynthia Erzsébetnek (2009. aug. 16; Cleveland), Gál Erik Tibornak (2009. július 1; Toronto), Alena Mariana Bánknak (2009. szeptember 13; Okinawa, Alhambra), Kerekes Andrew Jamesnek (szept. 6, Detroit), Bencze Dóra Eszternek (2010. ápr. 29, Detroit), és Pap Rileynek (június 16, Alhambra).

Újjászületésükről a *hitvalló beemlékezésben* is nyolcan tanúskodtak. Szin Jonathán (aug. 9, Alhambra), Szárnyasi Zsuzsi (július 24, Alhambra), Csercsa Noémi, Weisz Viktória, Nagy Róbert és Joó Csaba (nov. 15, Toronto), Kenessey Rudolf (dec. 20, Alhambra), és egy nőtestvér a kiplingi Calvary Baptist Churchben.

Két pár kötött *házasságot*. Az alhambrai Szin Dávid és a clevelandi Veres

Johanna (szept. 19-én), valamint Minneapolis, Minnesotában Tiarks Justin és Bíró Brigitta (augusztus 7-én).

A következő és jelentésem záró részében azokra emlékezünk, akik magához emelt az Úr szereteteink közül. Amikor elhunyt testvéreink nevét említem, kérem mindazokat, akik az elhunytat ismerték, hogy álljanak fel. Felállásunkkal fejezzük ki a kegyeletünket irántuk. Akik felálltak, kérem, hogy maradjanak állva, míg el nem hangzik mind a tizenhét név.

Elmer Kish – Bridgeport, CT; *Id. Gut Miklós* – Gyál; *Sebestyén Mihály* – Cleveland; *Boda Julianna* – Cleveland; *Máté Sándor* – New York; *Margaret Webber Brown* – Minneapolis, MN; *Drescher Lajos* – Cleveland; *Für Béláné* – Detroit; *Baráth Antal* – Alhambra; *Sallay Júlia* – Alhambra; *Helen Petre Schoper* – Huntsville, Alabama; *Mátrai Mihály* – Palm Bay; *Korpás Magdolna* – Detroit; *Baráth Erzsébet* – Alhambra; *Kulcsár János* – New York; *Kulcsár Magdolna* – Melbourne; *Kulcsár Mária* – Melbourne; *Hoble Lidia* – Alhambra.

Novák József
szövetségi titkár

A régi kereszt és az új kereszt

Ez a cikk a The Alliance Witness-ben jelent meg először 1946-ban. Gyakorlatilag a világ minden angol nyelvű országában ki lett nyomtatva, és számos kiadó traktátus formájában terjesztette évtizedeken át.

Az új kereszt bejelentés nélkül és észrevétlenül jelent meg a népszerű evangélikál körökben. Hasonlít a régi kereszthez, mégis más. A hasonlóságok felszínesek, a különbségek viszont alapvetőek.

Az új keresztből, új keresztény életfilozófia áramlott ki, az új életfilozófiából pedig, új evangélizációs módszerek, új típusú összejövetel és új fajta igehirdetés következett. Az új evangélizáció ugyanazt a nyelvezetet használja, mint a régi, de a tartalma nem azonos a régivel, és a hangsúlyai is másak, mint azelőtt.

A régi kereszt soha nem lépkedett együtt a világgal, sőt Ádám büszke testének az út végét jelentette. Hatályba léptette a Sínai törvényben foglalt ítéleteket. Az új kereszt azonban nem áll szemben az emberrel, sőt, barátságos haver lett, aki ha jól értelmezzük, óceányi mennyiségű tiszta szórakozást, és ártatlan élvezeteket nyújt. Ádám életét

semmilyen sem gátolja az új kereszt. Élete motivációi maradhatnak változatlanok: továbbra is az élvezeteknek hódol, csak mostmár nem trágár dalokat énekel, hanem kórus műveket, és ezúttal csak vallásos filmeket néz esténként és nem iszik töményet. A hangsúly továbbra is az élvezetekben van, noha erkölcsi és intellektuális szempontból itt már sokkal kifinomultabb szórakozásról van szó.

Az új kereszt új és teljesen más evangélizációs megközelítésre batorít. Az evangélizátor nem követeli a régi élet megtagadását, az új élet befogadása előtt. Nem kontrasztokat, hanem hasonlóságokat prédikál. A publikum figyelmét azzal ragadja meg, hogy kellemetlen követelésektől mentes mozgalomként mutatja be a kereszténységet, amely olyan dolgokat kínál, mint a világ, csupán magasabb szinten. Akár mi is legyen a féktelen világ éppen divatban lévő kívánsága, az evangélizátor ékesen bizonyítja, hogy az evangélium ugyanazt kínálja, azzal a különbséggel, hogy a vallásos termék jobb.

Az új kereszt nem okoz sérülést a bűnösnek, csak átirányítja. Ráállítja egy tisztább és vidámabb életútra, és egyúttal megmenti az önbecsülését is. A magabiztosnak azt mondja: Légy magabiztos Krisztusban! Az egoistának azt mondja: Dicsekedj az Úrban! A kalandvágyónak azt mondja: Jöjj és tapasztald meg a közösséghez tartozás igazi kalandját! A keresztény üzenet a legfrissebb divat irányába van fordítva azért, hogy elfogadhatóvá váljon a nagyközönség előtt.

Az effajta gondolkodás hátterében meghúzódó filozófia meglehet, hogy őszinte, azonban az őszintesége nem menti fel a hamis volta alól. Azért hamis, mert vak. Teljesen elveszíti szem elől a kereszt lényegét.

A régi kereszt a halál szimbóluma. Az emberi élet durva és kegyetlen végét hirdeti. A római időkben ha valaki felvette a keresztjét, előtte végleg elbúcsúzott a barátaitól. Tudta ugyanis, hogy nem jön vissza. A kereszt nem kötött kompromisszumot, nem változtatott semmit, nem kímélt semmit. Teljesen megölte az embert, tökéletesen és alaposan. Nem próbált meg jóba lenni az áldozatával. Kegyetlenül és keményen lesújtott, és amikor a munkáját befejezte, az ember nem létezett többé.

Az ádám faj halálos ítélet alatt van. Nincs haladék és nincs szabadulás. Isten nem hagyhatja jóvá a bűn egyetlen egy gyümölcsét sem, bármennyire ártatlannak vagy szépnek is tűnjön az emberek szemében. Isten úgy menti meg az egyént, hogy előbb megöli, és aztán feltámasztja egy új életre.

Az a fajta evangélizáció, amely barátságos párhuzamokat von az Isten- és az ember útjai között, a biblia szerint hamis, és a hallgatók lelkével kegyetlenkedik. A

krisztusi hit nem párhuzamosan halad a világgal, hanem keresztezi a világot. Amikor Krisztushoz jövünk, az életünket nem felsegítjük egy magasabb szintre, hanem ott hagyjuk a keresztnél. A gabonamagnak a földbe kell esnie, és el kell halnia.

Mi, akik az evangéliumot prédikáljuk, ne úgy gondolkozzunk önmagunkról, mint ügynökök, akiknek az a küldetése, hogy Krisztus és a világ közötti jó kapcsolatot ápolják. Nem az a küldetésünk, hogy Krisztust elfogadhatóvá tegyük az üzleti világban, a sajtóban, a sport világában és az oktatásban. Mi nem diplomaták vagyunk, hanem próféták és az üzenetünk nem kompromisszumkeresés hanem ultimátum.

Isten életet kínál, de nem egy megjobbított régi életet. Az élet, amelyet ő kínál, halálból fakadó élet. Mielőtt valaki elnyeri, át kell mennie a halálon. Meg kell tagadnia önmagát és egyet kell értenie a vele szemben kimondott isteni igazságos ítélettel.

Mit jelent ez az egyén számára, az elítélt, de Krisztus Jézusban életet talált ember számára? Hogyan lehet ezt a teológiát lefordítani a valós életre? Egyszerűen! Meg kell térni és hinni kell. El kell hagyni a bűnt, és aztán önmagadat is. Ne takargass semmit, ne védekezz, ne mentegetőzz. Ne próbálj alkudozni az Istennel, hanem hajtsd le a fejed Isten búsult haragja előtt és ismerd el, hogy méltó vagy a halálra.

Ezt megtéve, egyszerű bizalommal szemléld a Feltámadottat, mert belőle fakad az élet, az újjászületés, a tisztulás és az erő. Az a kereszt mely véget vetett Jézus földi életének, most véget vet a bűnösnek. Az az erő, mely feltámasztotta Krisztust a halálból, most feltámasztja őt is egy új életre, együtt a Krisztussal.

Mindazoknak, akik kifogásolják -illetve az igazság egyfajta beszűkült, privát változataként látják- az eddig leírtakat, azt mondom: Pál apostoltól egészen máig Isten ráhelyezte a pecsétjét erre az üzenetre. Akár ezekkel, akár más szavakkal fogalmazzuk meg az üzenetet, az életet és erőt hozó prédikációk alaptartalma évszázadokon át változatlanul ez volt. A miszticizmus hívei, a reformátorok és az ébredési mozgalmak igehirdetői egyaránt erre helyezték a hangsúlyt, az Isten jóváhagyását pedig jelek, csodák és a Szent Lélek hatalmas megnyilvánulásai bizonyították.

Hogyan merészeljük felhívítani az igazságot mi, akik az erő hagyatékának az örökösei vagyunk? Honnan vesszük a bátorságot arra, hogy az eredeti tervrajz vonalait kitöröljük, a koponya hegyén bemutatott mintát módosítsuk? Isten őrizzen ettől!

Prédikáljuk hát a régi keresztet, és meg fogjuk tapasztalni a régi erőt!

Ford. Lukács János

VALÓBAN ?

Papucs, rövidnadrág, fekete trikó, sültös sapka, hátizsák... A biztonsági ellenőrzésre várva is a könyvét bújta – de csak egy ideig. Gondolom, ezért is figyeltem fel erre a fiatalemberre; a könyvébe temetkezve csoszogott előrébb a sorban, de amikor meg-megigazította vastag szemüvegét, olvasható lett a trikóján viselt üzenet: „God loves atheist too”. A cikk-cakkban kígyózó hosszú sorból legalább ötvenen találtuk szemben magunkat ezzel a különös mondattal, és amikor fiatal barátunk észrevette, hogy a trikója „beszél”, nem takarta tovább a könyvvel.

Valószínű, amolyan „geek”-nek tartják az iskolában; a korabeliek többsége nem könyvet mustrál a repülőtéren, és főleg nem ilyen vastag szemüveg mögül, hogy a mezéről ne is beszéljek. Miután gratuláltam a trikóhoz, amit megköszönt rendesen, többen is megszólították. Volt aki dicsérte, és volt aki kikezdte. Hosszú lére nem engedhettük sem mi, sem ő a mondókánkat, mert a sor, ha lassan is, de haladt. A következő kanyamál folytattuk, ki így, ki úgy, és ő mindig mosolyogva válaszolgatott. Lehet, hogy tényleg egy „geek”, fontolgattam tovább, aki élvezte, hogy végre észrevették. A sokadik kanyamál viszont már én is szurkoltam neki, hogy bírja még mosollyal, nehogy eszébe jusson a könyve és eltakarja a fekete trikón viselt üzenetet.

A közel egy órás várakozásnak olyan fontos része lett ez a különös mondat Isten szeretetéről, hogy felér tucatnyi prédikációmmal (főleg azokkal, amelyekre már magam sem emlékszem). Két hete jártam Denverben, de szinte minden nap eszembe jut ez az eset.

Arról tanít, hogy milyen ereje van a jó szónak. Négy szócska egy egyszerű mondatban – a legfontosabb üzenet kristálytisztá fogalmazásban. Elgondolkodtató. Hisszük is meg nem is, és ezért, ha szóba jön, tekervényes fogalmazásba csomagoljuk. A feltételes mód, meg a vesszők és gondolatjelek közé szorított pontosítgatások csorbítják, pedig éle van, mint a kétélű kardnak. Ha az emberi szónak ilyen tisztességet adott Isten, hogy üzenetét közvetíthesse, milyen fontos rátalálnunk a „jó” szóra!

Jól viselte a hirdetését fiatal utastársunk; ebből is tanulhattam. Elképzelve a mondatot a hatalmas hirdetőtáblán, ami alatt netán fél órát is rostokolok a forgalmi dugóban, még abbéli nyugalmamat is kikezdené, hogy méltán szeret az Úr, hiszen én nem vagyok olyan, mint... A fekete trikó fölött mosolygó koma a vastag szemüveggel, a biztosan nem túl mély, de vidám válaszok a dicséretekre és

a néhány elmarasztalásra azonban jól vigyázták a lényegét. Hitelesnek tűnt.

Azt is megjegyeztem, hogy lám, még a biztonsági ellenőrzésre várva is lehet lelkeket menteni, nem csak repülés közben. Tudom, ezt meg is kéne magyaráznom. Kicsikó koromtól figyeltem a történeteket a repülésközbeni bizonyágtévesztésekről. Ugye, a korombeli olvasók is hallottak ilyent, bőven? Általában amerikaiak mesélték, és amikor belekezdtek, hogy éppen hova repültek, én már tudtam a végét is. Ide-oda repdesve nagyszerű alkalmuk adódott, hogy a hit dolgairól beszélgessek a mellettük ülő utassal. A nyálam csurgott a gondolattól is, hogy ha egyszer én is felülhetnék a gépmadárra és úgy halászhatnék embereket, hát az tiszta Amerika volna. Igen ám, de közben megváltoztak az idők. Se étel, se ital, de még hely sincs, hogy kedve kerekedjek az embernek a lelki disputáláshoz. Amerika fölött repdesve általában a szomszéd ül az én helyemen is, Európában meg nekem szűkös az ülés. Étlen-szomjan szorongunk az „átestünk-az-átvilágításon!” és a „vajon-velünk-jönnek-a-poggyászaink-is?” izgalmai között. Meg aztán, repülés közben gyanús dolog a vallást emlegetni. Inkább panaszkodunk, és ha idegen nyelvű az illető, aki azt sem értené, akkor óvatosan terjeszkedünk. A lényeg az, amint ezt a denveri példa is mutatja, hogy nem kell a bizonyágtévesztéssel várni míg a felhők fölé értünk, hanem már a sorban állva is lehet hitet vallani! Megváltoztak az idők, és ha így haladunk, lesz is rá bőven lehetőségünk.

Novák József

Honnan jössz és hová mégy?

Jövünk valahonnan, vagyunk valahol és megyünk valahova. Az Úr angyala ezt a kérdést tette fel Hágárnak: „honnan jössz és hová mégy?” Hágár ebben becsületes volt, nem beszélt körül helyzetét, röviden felelt: „Úrnóm elől, Száraj elől futok.” (1Móz 16,7-9). Arra a kérdésre, hogy hova megy, nem volt válasza.

Anna is jött valahonnan: Peninna évekig tartó bosszantása, ingerlése elől (1Sám 1,6-7). Mind a ketten családi konfliktusból jönnek. A különbség az, hogy egyik okozója a konfliktusnak (Hágár), a másik (Anna) pedig a szenvedő alanya. Legtöbb esetben a háborúgást, az összeférhetlenséget az önteltség, a gőg, a beképzeltség okozza. Hágár, aki érezte, hogy most már ő több egy szolgálónál, ő az örökös anyja, most már nem akárki, szembefordult úrnőjével. Peninna is fölényben érzi magát Annával szemben, ezért évekig ingerli, bosszantja. Nem olvassuk, hogy Anna szóharcot kezdet volt. Nem embereknél, hanem az Úrnál kereste és találta meg a megoldást.

A samáriai asszony is jött a bűnös múltjából, rejtőzve az emberektől (Jn 4,16k).

A fehér ruhába öltözöttek is jöttek a nagy nyomorúságból (Jel.7,13-14). Mi sem vagyunk megkímélve a nyomorúságoktól! A vérfolyásos asszony 12 évig tartó nyomorúságból, betegségből jött (Lk 8,43-44). Jónás az Úr színe előtt jött, menekülve a szolgálat elől (Jón 1,8-9). Igen, lehet menekülni a szolgálat elől, talán mert nem találjuk ránk szabottnak. Veszélyes dolog menekülni a szolgálat elől!

Engedjük, hogy személyessé váljon ez a kérdés, álljunk meg és gondolkodjunk el: honnan jövünk, mi van a hátunk mögött és a jelen pillanatban hol vagyunk?

Hágára az Úr anyaga a pusztában, egy forrás mellett talált rá, s tanácsa az volt, hogy "térj vissza Úrnódhöz és alázkodj meg előtte!". Vannak élethelyzetek, amikor nem mehetünk tovább. Vissza kell mennünk oda, ahhoz, ahol elrontottunk valamit. Ez az alázat útja. Az emberi énünk nagyon tiltakozik ez ellen, de nincs más mód a konfliktus megoldására.

A samáriai asszony is visszament oda, ahol elrontott valamit, de más emberként. Egy város megtérésében volt eszköz, mert a forrásnál találkozott valakivel.

Anna is visszatért otthonába, teher nélkül, békességgel a szívében, rábízta életét arra, aki el tudja hallgattatni a Peninnákat.

Jónás is visszament az Úr színe elé, elvégezte a reá bízottakat, de, hogy hova ment ezután, nem tudjuk.

Hol vagyok, hol vagy? Lehet, úgy érezzük, hogy a pusztában, de ne feledjük, a "forrás" ott van. Annak, hogy a pusztába kerülök, sok esetben én magam vagyok az okozója, önteltségem, összeférhetlenségem késztet menekülésre.

Ki több, ki kevesebb konfliktushelyzetet kell átéljen ebben a földi életben. Lehet egy családtag, egy szomszéd, egy munkatárs stb. az "ellenfelünk". Az Úr igéje megtanít arra, hogy mit kell tennünk. Ha én vagyok a konfliktus okozója, meg kell alázkodnom, vissza kell mennem, bocsánatot kell kérnem. Csak így mehetek tovább a cél felé. Ha mint szenvedő alany talán évekig kell túrnöm valakinek a megjegyzéseit, bosszantását, ingerlését, egyet tehetek csak: bízom abban, aki mindent megoldhat, akinél nincs lehetetlen.

Jó hír, hogy Valaki vár minket a forrásnál. Ő jól ismeri, tudja, hogy honnan jövünk, hol vagyunk és hova megyünk. Ő meglátott a pusztában, mint Hágárt, meghallja hangtalan imámat, mint Annáét (Zsolt 94,9).

Legyen találkozásunk Vele az áldott forrásnál, a Golgotán, ahol még ma rendezhetjük múltunkat és mehetünk tovább a cél felé!

Torma Jánosné Irénke

NEW YORK

Július 11-én kellemes meglepetésben részesítettük lelkipásztorunkat *Kulcsár Sándort és Nusikát*. Kulcsár testvér nyugdíjba vonulása alkalmából köszöntöttük őket, a délelőtti istentisztelet keretében, majd a közös ebéd alkalmával is. Igazi meglepetés volt ez a számukra. Örülünk, hogy ezzel is kifejezhettük

A nyugdíjba vonuló Kulcsár házaspár

köszönetünket az elmúlt sok szép évért, szolgálatért. *Jakab Márton* testvér köszöntötte őket a gyülekezet és annak bizottsága nevében az 1Tim 15:17-18 alapján. Hálás szívvel emlékezett az elmúlt 24 évre és biztatta testvéreinket arra, hogy talán a nyugdíjas években lesz több idő arra, amire eddig nem volt. Kellemes nyugdíjas éveket és sok áldást kívánt.

További köszöntések hangzottak el *Torma Erzsike, Báikai József, Halász Johanna* (vers) és a gyerekek részéről (akik ezt énekelték: *Jót kívánunk ma neked...*) Majd Kulcsár testvér az Aroni áldást felolvasta (4 Mózes 6:24-26) és imádkozott – a napokban útrakelő új lelkipásztorért és családjáért is.

Dr. Gergely István meghívott lelkipásztort és családját köszönti Kulcsár Sándor lelkipásztor testvér.

Július 16-án, végre megérkezett az új lelkipásztor család: *Gergely István, felesége Piroska* és lányaik *Rebeka és Ruth*. Már a reptéren szép számú csapat fogadta őket és ez a fogadtatás később folytatódott, kibővült az imaháznál várakozókkal.

A vasárnap délelőtti istentisztelet alkalmával *Kulcsár Sándor* lelkipásztor a Völegény barátjaként köszöntötte az új lelkipásztort a János 3:29-30 alapján. Tehát mi is így fogadjuk őt, mint Istennek áldott szolgáját. *Kulcsár Timea* Kárász Izabella: "Lelkipásztor köszöntése" című versével köszöntötte az új lelkipásztort, majd a gyermekek éneke és *Szabó Erika* következtek.

Gergely István testvér első igehirdetése az 1Kir 19:1-8 alapján hangzott. Testvérünk beszélt a lelki fáradtságról, amikor nincs üzenet számunkra, nem érdekel a másik sorsa, nincsenek terveink, célunk. De milyen jó tudni azt, hogy Isten nem hagy magunkra, újat akar kezdeni velünk. Emberfeletti út áll előttünk - hangsúlyozta – úgy is, mint lelkipásztor, de úgy is mint gyülekezet. Ezért hát "kelj fel és egyél" – az isteni erőforrás. Ő gondoskodik és adja az Ő kegyelmét a további útszakaszra is, hiszen Ő mondta: "Elég néked az én kegyelmem".

Örökérvényű biztatás ez mindannyiunk számára és vágyunk az, hogy újat

kezdve, ezen az úton tudunk szeretetben együtt haladni! A jó Isten pedig áldja meg és tartsa meg testvéreinket, erősítve naponként, hogy tudjanak beilleszkedni új helyükre, az új környezetbe! Segítsük őket amiben tehetjük, különösen imában álljunk mindig mellettük!

Erdei Gabriella

50 éves a Ráma Tábor! Jubileumi Konferencia, 2010. július 2-4. Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség 103. Közgyűlése

2010 július 3-4 én ünnepeltük meg a Ráma Tábor fennállásának 50. évfordulóját. Az alkalomhoz illő, méltó megemlékezés volt. Egy beszámolóban lehetetlen leírni mindent, ami e két napban történt, a gondosan előkészített program szerint, vagy amit érzelmileg és lelkiileg éltünk át, ami maradandó emlék, elsősorban a torontói testvériség számára, de - velük együtt mindazoknak, akik évtizedek óta részt vettek a tábori konferenciákon, és akik először voltak itt. Ez az írás elsősorban azoknak szól, akik nem tudtak eljönni, de lélekben velünk voltak.

Ami már az érkezéskor látható volt: a Tábor ünneplőbe öltözött. Újjáépített kápolnával, új leány szállással, virágzó kerttel és zöld fűszőnyeggel fogadta a konferenciázókat.

A kápolna megnyitása

Péntek délután a fúvóskar zenéje szólított minket a kápolnához. *Püsök Dániel* helyi lp. üdvözölte a táborozókat és háláját fejezte ki az alkalomért, a 35 évvel ezelőtt épített és most felújított kápolnáért, majd *Novák József* és *Kulcsár Sándor* testvéreket kérte imádságra. Ezután *Herjeczki Géza*, *Balla Sándor* és *Püsök Dániel* testvérek elválták a nemzetiszínű szalagot, és a testvériség bevonulhatott az imaházba, ahol később megláttuk a kijvetített jeligét: „*Veled van Istened, az Úr, Ő erős és megsegít!*” (Zof 3,17)

Miután mindenki megtalálta a helyét, elénekeltük közösen az *Ó, mily szép az Úrnak hajléka* kezdetű éneket. *Herjeczki Géza* szövetségi elnök testvér a 118. Zsoltár szavait idézte: *Ez az Úrnak kapuja... legyen ez így 35 év után is, legyen a megújított kápolna ajtaja az Úrnak kapuja.* Ezután megnyitotta az 50 éves jubileum keretében rendezendő 103. közgyűlést. *Balla Sándor* táborvezető testvért szólította, aki ismertette az új-

„*Honnan jöttél, és hová tartasz?*”. (Torma testvérnő írását a 7. oldalon olvashatjuk.) A szolgálatokban minden gyülekezet nőtestvérei képviselve voltak, az idősebbek tábori visszaemlékezéssel, a fiatalok verssel, ének- és zeneszolgálatokkal. A végén ígét hirdetett *dr. Viczián János*, aki 1972-77-ig volt a Tábor és a helyi gyülekezet lelkipásztora. Két ígét idézett: „*Azt mondta nekem: végy mezőt...*” (Jer 32,24-25), a másik ige megemlékezés volt az első kápolna építésére (35 éve) és a gyülekezetre: „*Szívemben hordalak titeket*”.

A szombat a Szövetség 103. közgyűlésének napja volt, melyet *dr. Herjeczki Géza* elnök tv. vezetett. A tanácskozások már pénteken megkezdődtek. A közgyűlés imaáhitattal kezdődött, amit *ifj. Bákai István* tartott, Hós 6,1-3 alapján. Isten áldásáért és vezetéséért könyörögtünk.

Az elnök tv. a 103. Zsoltár gondolataival indította meg a tanácskozás szombatját. A megszokott rendben követték egymást az elnöki, titkári, misszióbizottsági évi jelentések, majd a pénztáros beszámolója és a költségvetés megvitatása. Minden felvetődő kérdés testvéri megoldásra talált, az Evangéliumi Hírnök baráti köre pedig tovább bővült az önkéntes támogatókkal. A közgyűlés méltó befejezést nyert *Kulcsár Sándor* lp. igei üzenetével: „*Veled jár, hogy se-*

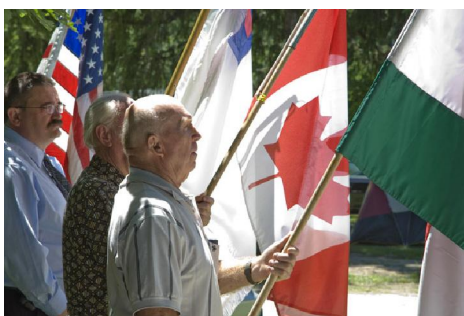
jaépítés munkálatait, majd *Bákai István*, *Weisz Péter* és *Szegedi Ervin* testvérekkel együtt hálát adott az elvégzett munkáért.

Herjeczki testvér ezután átadta a szót a nőtestvéreknek. A péntek esti összejövetel ugyanis a nőtestvérek alkalma volt, *Torma Irénke*, a Nőszövetség elnökének vezetésével.

A Nőszövetség estéje

A bulletinben meleg hangú köszöntést kaptunk, megéreztek, hogy a hazájuktól messze szakadt magyaroknak milyen nagy szükségük van a találkozásra, a közösség elmélyítésére. A témakör Hágár példája volt. Felvetődött a kérdés:

A teljesen felújított kápolna a megnyitás előtt. Zászlóvivők. A zászlót követők első sora. Az ebédlő néha kicsinek bizonyult.

gítségére legyen” (5Móz 23,14). A délutáni órákban még sor került a lelkipásztorok gyűlésére, valamint a Nőszövetség, Férfiszövetség és az Ifjúsági Szövetség konferenciáira is.

50 éves jubileum

Szombat esti alkalmunk Ráma Tábor 50 éves jubileuma jegyében telt. A „Találkozni jöttem Veled, Istenem” éneklésével és ezzel a szívbeli vágygal álltunk az Úr előtt. Először vendégeink kaptak szót. A torontói magyar egyházak képviselőiben mondtak köszöntést és igei jókívánásokat: Főtiszteletű *Sajgó Szabolcs* atya és két teológusa, *Vass Zoltán* református lelkész, *Németi Zsolt* pünkösdi lelkipásztor, és a *Mircea Toma*, a román baptista gyülekezet lelkipásztor. *Püsök Dániel* helyi lp. üdvözölte a vendégeket és a testvériséget. Az est folyamán kedves visszaemlékezések hangzottak el a régi konferenciákról, építésekről, kezdetleges körülményekről, itt tartott esküvőkről és bemelegítésekről. *Cserepka János* misszionáriusról, táboralapító lelkészről vetített képekkel és videóval emlékeztünk meg, és a felesége által kért énekkel, aminek üzenete volt: „Testvérek, menjünk bátran!”. Az egykoron velük együtt munkálkodó lelkész: *Vadász János* feladata volt a befejező szolgálat. Témája: „Távolodás és közeledés Jézussal” (Máté 16,24-28). Az ige nyomán történt felszólításra többen előrementek és szívükben újra hűséget fogadtak Jézusnak. A hosszú nap a tábortűz melletti énekléssel ért véget.

A konferenciát a **vasárnapi** nap koronázta be, mely meleg, napfényes reggellel köszöntött ránk. A megszokott módon imaórával kezdtünk, *dr. Pintér Zoltán* lp. vezetésével, Józsué hitvallása alapján (Jós 24,14-15). A hálaadás mellett mi is szeretnénk hittel elmondani:

„*Én és az én házam népe, az Urat szolgáljuk!*”. *Püsök Dániel* lp. történelmi visszatekintése után ismertette a jubileumi emlékkönyvet, majd a messziről érkezett vendégeket köszöntötte. A magyarországi egyház nevében mondta köszöntését *Veres Imre* tuzséri lp., az erdélyiek nevében *Gere Árpád* és *Kulcsár Imre* testvérek. Úrvaacorához terített asztal mellett szolgált igehirdetéssel *dr. Herjeczki Géza*, aki 1981-88-ig volt itt lelkipásztor. Igéje volt a Sof 3,17: „*Veled van Istened...*”. Az öszövetség népe és a ma élő hívők is érdemtelenül részesültek ebben a kegyelemben, egyedül az Ő neve szentségéért, könyörülő és irgalmas szeretetéért gyönyörködik népében, öröme van a szabadításban. A zsúfoltságig telt kápolna testvérisége lélekben összeforrt az Úrvaacora perceiben. Az istentiszteletet ünnepélyesebbé tette az összevont énekkar és a fúvószenekar szolgálata.

Ünnepi ebéd után alkalom nyílt a vidám fürdőzésre, és a szokásos Kanada-Amerika focimérkőzésre (ahol a hazai csapat győzött), a testvériségnek pedig a találkozásra, beszélgetésre.

Az esti istentisztelet az Ifjúsági Szövetség alkalmaként volt, melyet *Gerstner Kornél* ifj. elnök vezetett. Öröm

volt látni az éneklésre kivonult ifjú sereget, hallgatni bizonyágtételüket, zenei szolgálatukat. Ők képviselik az új nemzedéket, melyre a jövő szolgálata várnak. A jövőre mutató állásfoglalásra intett *Lukács János* lp. igei szolgálata is: „*Ha a Te orcád nem jár előttünk, ne vígy tovább minket!*” (2Móz 33,15). Az igehirdetés nyomán idősök és fiatalok újra szövetséget kötöttek Istennel, és egyet értettünk *Novák József* lp. kérésével is: a jövőben a szószék és környéke, ahol fogadások kötetnek, legyen szent, legyen az Úrnak szentelve. Ez mindnyájunk vágya, nemcsak a kápolnára, hanem az egész Táborra vonatkoztatva, ez az imádságunk az újabb ötven évre.

Isten iránti hálnak mellett hálás szívvel emlékezünk meg azokról, akik ezt az ünneplést széppé tették számunkra: az áldozatos munkát végző *építőkről*, valamint azokról a *nőtestvérekről*, akik teljes erő-bevetéssel munkálkodtak a meleg konyhában azért, hogy dúsan terített asztal várja napjában háromszor a 300 embert, utána tiszta ebédlő és tiszta szálláshely. Az eredmény azt mutatja, hogy mindenki önzetlenül, örömmel szolgált, és jó Atyánk áldását adta minden szolgálatra.

Mi pedig hisszük, hogy pusztai vándorlásunk, - időnkénti lelki táborozás után – elérkezünk a megígért, igazi és végleges örök hazánkba!

Oláh Lajosné

Cserepka János plakett az ebédlőben. Piillanatképek a jubileumról.

CHILDREN'S CAMP AT RAMA

The week following the 50th anniversary of Camp Rama, we had a wonderful children's camp, starting Monday July the 5th. In total there were 29 children plus 3 toddlers. We were amazed at the diversity of where the children live and where they immigrated from to Canada/USA. New York City, Cleveland, Toronto, Hungary, Romania, Russia, Ukraine and South Carolina rounded out the places. The teachings were both in English and Hungarian language. We had the mission team of Acts Fellowship,

from Greenville, SC, who were responsible for the teaching of the biblical stories, singing, telling contemporary mission stories and crafts. For the Hungarian lectures we were very pleased to have Kulcsár Szilvia from New York and Tamás Magdi from Toronto, who taught the story of Daniel for the kids in Hungarian. We have to say that both teams did an awesome job.

Each day there was a theme for the day. Tuesday was know God. Wednesday was talk to God. Thursday was tell about God. Friday was love God. Saturday was work for God. We were taking a journey through the Serengeti with animals leading us. Tuesday=Zech the Zebra, Wednesday=Roary the Lion, Thursday=Elaine the Crane, Friday=Gigi the Giraffe and Saturday=Lug the Elephant. The children got into the songs very quickly and the motions that went with the songs. Every day, the team from SC

transformed their Bible Story room into the setting for the Bible Story. The following stories were presented: Gideon's camp and the Midianite camp, Daniel in the lion's den, the fiery furnace prepared for Shadrach, Meshach, and Abednego and the resurrection of Jesus and his appearance to Mary Magdalene at the tomb.

Every day the kids had crafts. They painted sun catchers, learned to cross stitch, created personalized picture frames etc. However, the special craft

from Thursday, when we went back to the 60's with Tie/dye T-shirts won the contest. The children had a great time creating their unique apparel and everyone was awaiting very eagerly the grand unveiling of the shirts. They turned out to be so nice and so unique that no one wanted to take them off. We even had our group photo taken in these shirts.

We spent most of the afternoons in the warm water of lake Couchiching. The

kids enjoyed it so much, that they have always tried to negotiate the return time to the camp. One kid said she went down the floating slide for about "400 times". When we weren't in the water we played football, volleyball, capture the flag (the favourite of the camp) and had great water balloon fights.

The food was really great. We had three main meals and also three snack time in the morning, afternoon and evening, so we were eating six times a day.

The kitchen staff was led by Bakai Olga néni, and they were all volunteers and have done a great job all week. From Hungarian goulash to Hamburgers, the food has been great.

Every night we gathered in the chapel where the kids listened to contemporary mission stories from Africa and Romania. This had a very special impact upon the children. Every night there was an opportunity for them to pray and it was very moving to listen to their sincere and "to the point" prayers as they prayed for the needy Romanian gypsy and African kids.

Concluding this report, I have to say, that it was a very blessed week. Although we had a couple of kids who struggled a little bit at the beginning for various reasons, but soon enough the kids took on the responsibility of being friends to these struggling campers. By the end of the week no one wanted to go home. After the

Group activities

Sunday service where the kids presented what they have learned during the week and also a beautiful kilt put together with the individual paintings created by them, we could see new friends who left with the sadness of saying goodbye but also with the joy and smiles of having made new "camp friends".

For me personally the best part of the camp was, when dr. Floyd Parker, de pastor and the leader of the mission team from SC, invited the kids to follow Jesus. He also asked them to show their decision by putting a sticker on the wooden cross. It was very emotional seeing the carved cross full of heart shaped stickers. That evening, one of the kids, in the presence of his mother told me the following: "today I gave my heart and soul to God". I believe he wasn't the only one who made this decision. Praise be to God!

Rev. Daniel Pusok

**AKIK
ELMENTEK**

**KULCSÁR
JÁNOS**

1938 - 2010

Kulcsár János 1938. május 2-án született Romániában, Hadadban, Kulcsár János és Erzsébet első fiaként. A három fiútestvér közül ő volt a legidősebb. Gyermekkorát Hadadban töltötte. A katonaság elvégzése után a festő szakmát tanulta ki.

Már fiatal éveiben átadta életét a jó Istennek. 1964. Április 7-én feleségül vette Reinbold Máriát. Két gyermekük született: Mária és János. 1965 és 1986 között Nagybányán, bányában dolgozott. 1986. szeptember 30-án kivándoroltak Németországba és új otthonukat Schwenningenben találták meg. Felesége Mária 1993 nyarán rákban megbetegedett és 1994. június 18-án meghalt. Ez az eset nagyon lesújtotta.

1997. december 19-én újra nősült, New Yorkban; feleségül vette Deák Idát. Itt új otthonra talált. A New York-i magyar gyülekezetben feltalálta és otthonosan érezte magát, mert sok barátra és testvérré talált a régi szülőotthonából. A gyülekezeti életbe is bekapcsolódott és különböző szolgálatokat végzett. Gyakran ment ki Németországba is, hogy időt töltsön a gyermekeivel és unokáival. Gondoskodó férj, apa és nagypapa volt, akinek a család nagyon fontos volt. Az

HONORARY AND MEMORIAL FUND

Sister *Ethel Kish* had encouraged us during the 2009 Convention to establish an "Honorary and Memorial Fund" for the purpose of supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

The initial deposit is the money donated in memory of *Ernest J. Kish*.

We request donations to the Fund mailed to the Treasurer.

utazás, főzés és a másokat jókedvre derítése, csak egy néhány dolog a hobbijai közül. Szerette az Urat és ha csak lehetett, egy gyülekezeti alkalmat sem hagyott ki. Az elmúlt télen grippában megbetegedett, amiből már nem tudott kigyógyulni. 72. születésnapján, 2010. május 2-án távozott az örök hazába, hátrahagyva feleségét, mostohafiát családjával, Németországban lányát, fiát, menyét és három unokáját.

Emlék istentisztelet tartottunk 2010. június 12-én a New York-i Magyar Baptista Gyülekezetben. Kulcsár Sándor lelkipásztor a 4Mózes 23:10 alapján beszélt az igazak haláláról, amely meghatározó (rendelt ideje van), kívánatos ("Örök emlékezetben marad az igaz" – Zsolt 116:13) és reményteli (...mert hazamegyünk az örök hazába).

Hisszük, hogy Jancsi bácsi is ilyen volt, hiszen már vágyott a nagy találkozásra.

A gyászoló családnak kívánjuk a jó Isten vigasztaló erejét és hadd éljünk mindannyian igaz emberként, hogy majd halálunk is Isten dicsőségére lehessen!

Erdei Gabriella

**HOBLE
LIDIA**

1924 – 2010

Hoble Lídia nőtestvér 1924.

május 6-án, a Szilágy megyei Márkán született. Hoble Péter és Floare első gyermekét még három fiú követte. A hívó család és a gyülekezet lelki hatása, majd egy ifjúsági tábor élményei nyomán, 14 évesen lett az Úr Jézus követője. Az Úr hívását egy angliai lelkipásztor szolgálatára figyelve értette meg, és azonnal be is merítkezett.

Tanítónőnek készült. Meg is kezdte ezirányú tanulmányait, de mivel a szüleinek alkalmuk adódott földeket vásárolni, hazaköltözött, hogy otthon segítsen. Miután 1946. január 26-án feleségül ment Sipos Józsefhez, és házasságukat nyolc gyermekkel (két fiúval és hat leánnyal) áldotta meg az Úr, az a vágya is valóra vált, hogy gyermekek nevelője lehessen. Nagy szeretettel, hittel és bölcsen nevelte a saját gyermekeit. A nagy család idősebb tagjainak, a nagyszülőknek is gondjukat viselték.

Sokan megfordultak náluk vendégségben; a gyerekek barátai és a gyülekezet fiataljai mind otthonra leltek Lídia nőtestvér körül.

1990. szeptember 30-án érkezett Amerikába. A lánya családjával (Maria

és Dr. Bogdan Stauceanu) élt egészen a 2010. május 8-án bekövetkezett haláláig. Bár hosszú betegsége során fokozatosan gyengült fizikailag, de lelkileg egyre erősebb lett. Rendszeresen imádkozott a családjáért és lelki testvéreiért. A szobája falát díszítő rengeteg fénykép segítette az emlékezésben. Amikor már nem tudott az imaházba eljönni, igeversékkel és énekekben küldte köszöntését a testvériségnek.

Kedvességét és figyelmességét bizonyítja, hogy ha kórházba került, hamar ő lett az ápolók kedvence. A mosolyát mindig „aláhúzta” a nővéreknek tartogatott csokoládé, amivel igyekezett meghálálni a szolgálatukat.

Lidia nőtestvért gyászolják: két testvér, két sógornó, hét gyermeke a házastársakkal, tizenhárom unokája és tizennégy dédunokája. Búcsúztatásánál a román nyelvű baptista gyülekezet lelkipásztorja szolgált igével, és az alhambrai magyar testvérek énekkel.

Részlet egyik leánya, *Mária Stauceanu* visszaemlékezéséből: „Ha röviden kellene leírnom Édesanyámat, azt mondanám, egy imádkozó asszony volt. Imádkozott mindnyájunkért a családban, és mindenkiért, akivel csak találkozott. Gyakran hallottuk értünk köszönetet, hogy az Úr gondoskodását megtapasztaljuk a fizikai dolgok terén, és feltétel nélkül bizzunk Jézus Krisztusban, a Megváltóban. Naponta imádkozott bölcsességért is. Ez lehetett a magyarázata annak, hogy sok gyermekét békesen és könnyedséggel nevelte a nehéz körülmények ellenére is. Ha kellett, szigorú volt velünk; de mindig értettük, hogy a bűn ellen harcol, a javunkra. Sok próbát élt át, de mivel a terhek alatt is kételkedés nélkül hitt Istenben, így sohasem volt távol tőle a vidámság. Sokat énekel; szinte mindenre volt egy éneke.

Amikor terhes volt velem, és az orvosa azt tanácsolta neki, hogy vetessen el, mert belehalhat a szülésbe, ő inkább otthagya a kórházat. Idős korában is olyan kitartás volt benne, hogy a gyengesége ellenére is gondoskodott magáról.

Megfigyeltem, hogy Édesanyámnak jutott ideje másokra. Figyelmesen hallgatott, ha éppen panaszkodtak neki, és nem mulasztotta el, hogy Jézus felé segítse a terhelt szívűeket. Mindig, mindent megköszönt az Úrnak – a legapróbb mezei virágszáltól a mindennapi kenyérig.

Amíg a látása megengedte, nagyon szeretett olvasni, és a tanulságokat megosztotta velünk. Édesanyánk élete szép példa lett előttünk arról, ahogy Jézus ma is követhető. Istenfélő ember volt. Az Urat nagyon szerette, hittel követte, és örömmel nézett a jövőbe, mert tudta, hogy az Örökkévalóságban Ki és mi vár rá.”

N.J.

JÖJJETEK, MERT MÁR MINDEN KÉSZEN VAN!

Jézus földön jártakor az volt a szokás, hogy amikor valaki egy bankettet, vagy díszvacsorát készített, akkor – órákkal, vagy napokkal előtte – hivatalosan meghívta az általa kijelölt, megtisztelt vendégeket. Ezzel időt és lehetőséget adott nekik és önmagának is az előkészülethez. Természetesen, akik ezt a meghívást elfogadták, azokra már biztosan számított. Aztán, **mikor már minden kész volt**, akkor még egyszer meghívta őket kijelentve, hogy **most már jöhetnek!** Ezért, amikor az Úr egy szombaton bement a farizeusok egyik vezetőjének házába ebédelni, akkor épp ezzel kapcsolatban mondott egy példázatot. Ugyanis vendéglátói megbotránkosztak azon, hogy szombaton, szemük látára meggyógyított egy vízkóros embert. Szerintük ezzel vétkezett a Tízparancsolat ellen, mivel szombaton dolgozott. Persze azt nem tekintették munkának, ha valaki szombaton kimentette a fiát, vagy az ökrét a kútból. De Jézus gyógyítását igen. Vagyis értelmetlenül gondolkodtak. **A betűhöz ragaszkodtak**, Isten lényének és kegyelmének ismerete és figyelembe vétele nélkül. Ezek után Jézus a Lukács 14:16-24 szerint a következő példázatot mondta nekik:

*Egy ember nagy vacsorát készített, és sok vendéget hívott meg. A vacsora órájában elküldte a szolgáját, hogy mondja meg a meghívottaknak: **Jöjjetek, mert már minden készen van.** De azok egytől egyig mentegetőzni kezdtek. Az első azt üzenté neki: **Földet vettem, kénytelen vagyok kimenni, hogy megnézzem. Kérlek, ments ki engem!** A másik azt mondta: **Őt iga ökröt vettem, megyek és kipróbálom. Kérlek, ments ki engem!** Megint egy másik azt mondta: **Most nősültem, azért nem mehetek. Amikor visszatért a szolgálta, jelentette mindezt urának. A ház ura megharagudott, és ezt mondta szolgájának: **Menj el gyorsan a város útjaira és utcáira, és hozd be ide a szegényeket, a nyomorékokat, a sántákat és a vakokat. A szolgálta aztán jelentette: **Uram, megtörtént, amit parancsoltál, de még van hely. Akkor az úr ezt mondta a szolgájának: **Menj el az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen a házam. Mert mondom nektek, hogy azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja meg a vacsorámat.*********

Mit akart Jézus ezen példázatával megértetni a jelenlevőkkel és egyben velünk?

Elsősorban meg kell állapítanunk, hogy miről beszélt az Úr? Egy másik ígehely szerint (Mt 22:2) Jézus így kezdte ugyanezt a példázatát: „Hasonló a menynek országa egy királyhoz, aki menyegzőt készített a fiának.” A Jelenések 19:7-ben meg János apostol arról írt, hogy valami nagy sokaság hangját hallotta „mert eljött a **Bárány menyegzője,**

felkészült menyasszonya.” Vagyis ezen igék alapján megérthetjük, hogy amikor Jézus – mai leckénkben – egy **nagy vacsorára** hivatkozott, akkor a **Bárány, Jézus Krisztus – mennyben tartandó – menyegzői vacsorájára célzott.** Meg arra, hogy a bankett készítő **úr maga az Atya Isten.**

Vizsgáljuk meg, kik vehetnek részt azon a vacsorán, illetve kik juthatnak a mennybe? Ehhez tudnunk kell, hogy mivel Isten nagyon szerette teremtményeit, ezért a bűnbeesés után keresett egy megoldást arra nézve, hogy ne kelljen mindenkinek elkárhozni, illetve a pokolba kikötni. Ennek érdekében **választott magának egy népet**, amelynek az volt a feladata, hogy higgyen öbenn, hűségesen szolgálja őt, s életével és szavaival bizonyítsa teyén róla az egész világ előtt. Ezáltal minden egyénnek lehetővé tegye az élő Istenhez való térést és üdvözülést. Azonban a **választott nép sajnos ismételen elfordult tőle**, bálványokat imádott, zúgolódott, és lázadott; azaz **nem töltötte be hivatását.** S bár Isten sokszor, sokféleképpen, ismételen is hívogatta őket magához és rengeteg csodával, gyengédséggel és szeretettel vette körül őket; ők **hűtlenek maradtak.** Ennélfogva legtöbbjük nem jutott a mennybe és természetesen másokat sem vonzott oda. Mint Jézus példázatában is **az első híváskor meghívtak** végül is kimaradtak az ünnepi vacsoráról, mert nem tettek eleget a meghívásnak.

Ennélfogva **Isten** – mint a példázatunk belüli vacsorát készítő úr – **ugyan megharagudott rájuk**, de továbbra is forrón szerette és szereti őket és többi teremtményeit is, annyira, hogy **egy újabb megoldással jött elő.** Leküldte drága szent Fiát a földre, hogy – életét adva, illetve vérét ontva a világ bűneiért – lehetővé tegye, hogy akik hisznek öbenn, bűnbocsánatot kérnek tőle, és behívják őt a szívükbe azok – vallásuktól, fajuktól, színüktől, származásuktól függetlenül – a mennybe juthassanak és vele tölthessék az örökkévalóságot. **Az Úr Jézus Krisztus** -életét adva az emberek bűneiért- **az Isten báránya lett.** Úgyhogy a **meghívás azóta minden embernek szól:** „**Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülj!**” (Csel 16:31); legyen az a választott népből való, vagy pogány, vagy ateista, barát, vagy ellenség, egyszerű, vagy gazdag. S aki ezt a „második” meghívást elfogadja, az **részvet** a **Bárány menyegzőjének ünnepi vacsoráján, odaát, ahol örökös öröm és áldás vár rá!**

Azaz Jézus példázatával azt akarta megértetni a jelenlevő farizeusokkal és egyebekkel, meg velünk is, hogy **téve-**

lyeg, aki azt hiszi, hogy a **törvény szavaihoz és betűihez ragaszkodva**, de Isten kegyelmét és irgalmasságát elutasítva üdvözülhet. Ezért ne bízzák el, és mi se bízzuk el magunkat, abban a hitben, hogy egy kiváltságos fajhoz tartozunk, vagy a törvényt jól ismerjük és betartjuk; esetleg még bőjtölünk és tizedet is adunk, sokakat segítünk, vagy templomba járó és adakozó emberek vagyunk stb., ennélfogva üdvözülni fogunk. Mert mindezek nem üdvözítének. **Egyedül a Jézusba vetett hit, az Ő befogadása, és bűnbocsánatának igénylése és elnyerése vezet a mennyországba!**

Jézus példázata szerint a második hívogatás után is maradt még hely a lakomán. Mire a ház ura azt mondta szolgájának: „menj el az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen a házam.” Ami azt jelenti, hogy – bár Jézus halála és feltámadása óta sokan vannak, akik elfogadták az Úr Jézust és a mennybe jutottak – **de még mindmáig van hely a mennyben!** Mégpedig **bárkinék!** Ezért a **meghívás még szól!** S nekünk, akik Jézus szívünkbe hívása által már Isten szolgálói lettünk, határozott és sürgős feladatunk, illetve küldetésünk, hogy mentsük az elveszetteket, illetve hívogassuk a tévelygőket – amíg még lehet, **hogy az Isten Bárányának menyegzői lakomáján megteljen minden hely. Azaz minél többen dicsoítsék Jézust és az Atyát odaát.**

A kérdés akkor csak az, hogy melyik csoportba tartozunk? A farizeusokéba – akik hibát kerestek Jézusban és a törvény betűihez ragaszkodtak, s ezért elkárhoztak? A meghívott, de kifogásokat találó vendégekébe – akik valamikor örömmel fogadták az Úr hívó szavát, de végül is elfordultak tőle s ezért elvesztek? Vagy az átadott életű, Urukot követő szolgálókéba, akik fáradhatatlanul hívogattak és hoztak be bárkit az útról és útfélről, aki hajlandó volt figyelni rájuk; s ennélfogva boldogan tekintenek a Bárány menyegzője elé?

A kapu ma még nyitva áll! Ha eddig nem lettél Isten gyermeke, akkor most még meghallhatod a hívó szót, hogy **„Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülj.”** S szívedbe hívva a Megváltót meg bűnbocsánatot kérve tőle; a Bárány menyegzőjén résztvevő, vele ünneplő Isten gyermekévé válhatsz! Nagyon szépen kérek, ne várj tovább! Tedd meg most! Isten hív és vár!

Ha pedig már Isten gyermeke és szolgálója vagy és ezért már van foglalt helyed a nagy vacsoráló helyen, akkor meg továbbra is hívogasd hűségesen az elveszetteket, hogy megteljen az ünneplő hely! Azaz, szolgálj hűségesen Uradat, amíg lehet!

Mátrai, F.I.

Sierra Leone

Makeni, June 21, 2010

Ismét bemelegítés

Csodálatos vasárnapunk volt ismét. 9 új testvérünk merítkezett be kora reggel a folyóba, ahol az alkalmi istentiszteletet tartottuk. Sajnos Jusuf, a Fula tanár nem volt köztük. Bár az év elején rendszeresen járt a gyülekezetbe, később elmaradt. Barátai „visszatérítették” a mohamedán imaházba. Nem könnyű a lélekmentés ebben az erősen mohamedán városban. Nagyon hálásak vagyunk az Úrnak minden lélekért, aki nemcsak döntött az elmúlt hónapokban, hanem be is merítkezett. Kérlek, imádkozzatok érettük, hogy megmaradjanak a hitben.

Imádkozzatok Jusufért és a családjáért is. Guineában, ahol született, hívő misszionáriusok már régen megosztották vele az örömhírt. Nem tudom pontosan, mikor és miért vándorolt át Sierra Leonéba, én tavaly ismerkedtem meg vele. Azok között, akik felújították a lakásomat, volt egy fula származású munkás is, ő mutatta be nekem Jusufot. Együtt kezdtük meg otthonomban a Fula bibliaórákat, amelyen alkalmanként a Béke Fejedelem Gyülekezet lelkipásztora is részt vett. Az egyik vasárnap délután Jusuph együtt imádkozta a lelkipásztorral a bűnösök imáját. Nekem úgy tűnt, hogy őszintén megtért.

Bár Jusuf nem volt állhatatos az Úr mégis felhasználta őt, mert több Fula nyelvű ismerőse elkezdett járni a biblia órákra. Ahogy már korábban is írtam, a Fula törzs eddig eléggé elutasította az evangéliumot. Azok viszont, akik a biblia órákra járnak, nagy érdeklődéssel olvassák az Új Szövetséget. Szükség lenne Fula nyelvű Bibliákra, evangéliumi iratokra, de sajnos Sierra Leonében nem lehet ezekhez hozzájutni.

Sikerült felvennem ez ügyben a kapcsolatot azokkal a misszionáriusokkal, akik még Guineában biznyságot tettek Jusufnak. Bibliákat nem kaptam tőlük, de a testvérek megküldték Jusuf édesanyjának a telefonszámát. Amikor megláttam Jusufot, azonnal fel is hívtam a számot és Jusuf kezébe nyomtam a mobilomat. Milyen nagy öröm volt, amikor az anyuka újra hallhatta fiának a hangját, akit már évekkkel ezelőtt „eltemetett”! Kiderült, hogy Jusuf több mint nyolc éve nem beszélt a szüleiével. Közben édesapja meghalt, egyik testvére pedig súlyosan megbetegedett. A lábán egy seb úgy elfertőződött, hogy meg kellett műteni. Még most is háromszor egy héten megy a kórházba kezelésre, a misszionáriusok segítségével.

Bár egyre jobban elfoglal a Fula misszió és a Fula nyelv tanulása, újabb és újabb igények vannak helyi BBI tanfolyamok indítására. Hála az Úrnak, a legfrissebb BBI csoport Kono városában jól halad a tanulásban. 22-en kezdték meg a tanfolyamot, külön élmény volt a jelentkezők biznyságtételeit hallgatni. Általában nagy a lemorzsolódás az első hónapokban, de remélhetően 15 testvér jól fogja bírni az „íramot”. Bo városában a testvérek a második évet végzik, de még hosszú az út a záróvizsgáig. Freetownban a munka folyamatos, minden évben vannak kezdők és végzősök. Itt Makeniben készülünk a „hallás útján tanuló” oktatására.

Bár már sok száraz évszakot töltöttem Afrikában, és a negyediket Makeniben, ennyire még sosem szenvedtem a hő-ségtől. Hónapokon keresztül 51 C-t mutatott az autóban a hőmérő és 37-et a besötétített hálószobában. A bőromet úgy kicsípte az izzadság, hogy kevés (illetve csak a józan ész) tartott attól vissza, hogy cserepekkel vakarjam magam, mint Jób a szemétdombon. Különösen a lábam bőrének a pikkelyesedése aggasztott, hiába próbálkoztam zinkes kenőcsökkel, mentolos hintóporral, olíva olajjal, csukamájolajjal, reszelt uborkával, rühesség elleni folyadékkal, semmi sem segített. Még egy fereghajtó kúrát is végigcsináltam, mert úgy éreztem, mintha cérna giliszták járkálnának a bőröm alatt. Mindez idő alatt egy csepp víz sem jött a városból, és a kútvízzel is takarékoskodni kellett, így mosakodni sem tudtam rendszeresen.

Azután leesett az első eső. Kirohantam az udvarra és hajam mostam a háztetőről lezuhanó hideg vízzel. A sebeim nem peregtek le rólam azonnal, de egy néhány héten belül a bőröm rendbe jött. Nemrég viszont megcsúsztam a vizes udvaron és egy kőben úgy megütöttem a lábam, hogy néhány napon belül egészen befeketedett. Most már ez is elmúlt, csak a szúnyog és egyéb rovar csipések helyét vakargatom. Egyébként jól vagyok.

A Béke Fejedelem gyülekezet lelki építése jobban megy, mint az imaház-építés. Sajnos az építőanyag nagyon drága és így csak lassan haladunk. Örülünk, hogy több hónapi hőség és szárazság után végre esik az eső, de ez hátráltatja az építkezést. Missziós állomásaink megközelítése is egyre nehezebb az eső miatt. A száraz évszakban nagyon meleg van, az esős évszakban nagyon esik az eső, soha sincsen jó idő...Hála az Úrnak, aki viszont minden körülmények között megtart és megerősít minket.

Kérlek, továbbra is imádkozzatok érettünk és anyagiakkal is támogassátok Sierra Leona-i szolgálatomat. Adóból levonható támogatásokat küldjétek a

szövetségi pénztáros testvér címére (lásd a lap 2. oldalán)

„Áldjon meg az Úr Téged, és tartson meg Téged. Világosítsa meg az Úr az Ő orcáját Terajtd és könyörüljön Terajtd. Fordítsa az Úr az Ő orcáját Tefeled és adjon Neked békességet.”

Testvéri üdvözléssel,
Füredi Gabriella Kamilla

Szívemben eldőlt: követem Jézust.

Szívemben eldőlt: követem Jézust.

Szívemben eldőlt, követem Jézust.

Nincs visszaút, Nincs visszaút!

A világ nem kell, mert enyém Jézus.

A világ nem kell, mert enyém Jézus.

A világ nem kell, mert enyém Jézus.

Nincs visszaút, Nincs visszaút!

Ha nincs is társam, követem mégis.

Ha nincs is társam, követem mégis.

Ha nincs is társam, követem mégis.

Nincs visszaút, Nincs visszaút!

Jöjj te is még ma, és kövesd Jézust!

Jöjj te is még ma, és kövesd Jézust!

Jöjj te is még ma, és kövesd Jézust!

Nincs visszaút, Nincs visszaút!

(HH 688)

MIÉRT SZERETEM A GYÜLEKEZETEMET?

Nem is tudom. Azt gondolom, mindig is szerettem a gyülekezetet, ahol éltem, felnőttem, megtértem, szolgáltam – nemcsak mióta lelkipásztor lettem. *Wes-selényi, Jánoshalma, Torontó, Vác, Detroit* – nem sok, de nem is kevés. Ahány, annyiféle és mégis valahogy ugyanolyan.

Az Úr népe. Már régóta tudom, hogy a Megváltó élete árán hozta létre a keresztyén gyülekezetet. Nem csak létrehívta, de megtartja, élteti is. Ebben a munkájában eszközöket is használ, közöttük engem is. Elhívott és megbízott: gyülekezetbe épített, gyülekezet élére állított. Nem könnyű szolgálatot adott. Talán éppen azért hordozhatóvá, elvégezhetővé, hogy szeretetet adott a szívembe a gyülekezetem iránt. Nem a fejemmel szeretem a testvéreket – akkor nem tudnék mindenkit szeretni -, hanem a szívemmel. Legtöbbször megértem őket, mert ismerem gondjaikat és gondolataikat. S amikor szembefordulnak egymással, vagy velem, imádkozom értük. Mert nem is tudom miért, de szeretem őket. Nem azért, mert akarom szeretni őket, hanem mert az, Aki Péternek azt mondta, hogy szeresse azokat, akiket Ő szeret, szeretetet adott a szívembe irántuk.

Herjeczki Géza
 (Békehírnökből átvéve)

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - DÉLVIDÉK

Az Úr csodásan működik Bácskossuthfalván is

A Békehírnökben, egy 2004. decemberi vajdasági missziói látogatásról szóló régi beszámolóban többek között ez olvasható: „... Bácskossuthfalván (Moravicán) – Nyúl Zoltán testvér szülőfalujában – még a múlt század közepe táján megszűnt az addig szépen működő ma-

A bácskossuthfalvai missziói központ teraszán állnak (balról jobbra): Baricsán István, Nyúl Zoltán, Pintér K. Anna, Fodor Szilvia, Nyúl Sára, Király Margit, Baricsán(né) Magdolna, Mrsic Erzsébet, Füstös Hajnalka, Füstös Tibor, Győri Kornél. *Ülnek:* Fodor Magdolna, Túró Ferenc.

↓ A bemerítés előtti igehirdetésre figyelő gyülekezet.

gyar nyelvű gyülekezet. Több évtizedes kihagyás után, 2003 novemberében már két törekvővel találkozhattam e településen, akik Nyúl testvérral együtt azért könyörögtek, hogy éledjen fel újra falujukban a magyar misszió”. – Az Úr meghall imát. Erről győződhettünk meg most, néhány év múltán, 2010. június 20-án, vasárnap délután, a település legszebb házaként ismert, romjaiból csodásan felépült missziói központ tágas imatermében megtartott ünnepi istentiszteleten, amikor nyolc új megtérő bemerítésének örvendhetett a sokfelől összesereglett alkalmi gyülekezet.

Az istentisztelet levezetését ékes jó rendben Nagy Tibor csantavéri lelkipásztor tartotta kézben. Lelki alapvetésként Győri Kornélnak, a Szívvel a Vajdaságért misszió szervezőjének prédikációját hallgatta meg a gyülekezet. Majd a kalandos élet után megtért hét bemerítendő közül a Füstös házaspár, és az egyetlen gyülekezeti háttérből érkező, Nyúl Sára tett bizonyosságot Jézus Krisztus életújító hatalmáról. Megható volt a

fehérruhások énekben előadott közös vallomása: „Szívemben eldőlt, Követem Jézust” (HH 688).

A hitvallókat – köztük második leányát, Sárát – Nyúl Zoltán lelkipásztor részesítette a Megváltó által elrendelt bibliai keresztségben. Az egyes bemerítések között a baptisták egyik legkedveltebb énekének – „Megmozdul a parton a víz” – egy-egy versét énekelte a gyülekezet. Addig is, amíg új testvéreink visszatérhettek az imaterembe, Karancsi Csaba és Baricsán István testvérek bátorították a régi hívőket egykori hűség fogadásuk

mege erősítésére, és az üdvkeresőket pedig Jézus Krisztus elfogadására.

Áhítatos csöndben hallgatta a gyülekezet az új tagok fölött kézzel tartott kíséretében elmondott könyörgést, hogy Isten áldásaként vegyék a hitben való megmaradáshoz és a szolgáló élethez nélkülözhetetlen Szentlelket. A pacséri alkalmi Mária, és a bácskossuthfalvai Király Margit köszöntése után Győri Kornél testvér szolgáltatta ki az úrvacsorát. Felemelő percek voltak ezek, amikor az új tagok a régiekkel közösen vehették magukhoz az Úr Jézus váltság-

halálára emlékeztető jegyeket. Az újjászülő Szentlélek által a Krisztus-testbe, a gyülekezetbe betagoltan, immár reájuk is érvényes üzenetként hallgathatták az apostoli kijelentést: „A kenyér, amelyet megtörünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-e? Mert egy a kenyér, egy test vagyunk mindannyian, akik az egy kenyérből részesedünk” (1Kor 10,16k).

Nyúl Zoltán heyi lelkipásztor bemeríti Túró Ferencet.

Az ünnepség Isten iránti hálával átszőtt, kissé szomorú mozzanata volt az erdélyi Baricsán-házaspár búcsúzása, mivel letelt második három hónapos szolgálatuk is, amelynek keretében a most bemerítettek lelki fölkesztésében is jelentős segítséget nyújtottak a gyülekezetnek.

Győri Kornél

BÁCSKOSSUTHFALVAI BEMERÍTETTEK BIZONYÁGTÉTELEI

Megdicsőült, új testre várva...

Tizennégy évesen német órán, felelős közben agyvérzés ért. Hosszabb kórházi kezelés után elkerülhetetlenné vált a koponya műtété, amelyre Belgrádban került sor. Ez megmentette az életemet, de az operáció következményeként fél oldalamra megbénultam. Ennek már 39 éve. Szüleim elvesztése óta egyedülálló vagyok, magányosan lakom, de érzem mindennapjaimban az Úr jelenlétét, gondviselését, védelmét.

Most már az Ó nagy családjához tartozva tudom, hogy örök életem van nála. Egészséges, megdicsőült új testben öröm és boldogság vár eljövendő országában.

Fodor Magdolna

Megtérésem

A családomban dédnagymamám kivéve senki sem volt vallásos. Bár szüleim nem voltak hívők, nem is jártak templomba, én a testvéreimmel vasárnapként azért eljártam a katolikus mi-

sékre. Voltam elsődöző és bérmálkozó is. Korán férjhez mentem egy olyan családba, ahol nem ismerték és nem is gyakorolták a hitéletet. Huszonhárom éve vagyok házas, két fiúnk született, de sajnos a legutóbbi időkig a mi családi életünkben is kimaradt a kereszténység. Nem csoda, hiszen az életem állandó rohanásban és munkában telt el. Mindez nem tett gazdaggá... Karácsonykor aztán munkanélküli lettem. Kényszerűen főlzabadt időmben februártól járn kezdem a helyi baptista gyülekezetbe, még a Biblia olvasására is jutott időm. Korábban is hittem a jó Istenben. Sokszor imádkoztam is hozzá, többnyire segítségét kérve, és ő meghallgatott, segített nekem. A gyülekezetbe és a bibliórákra járva a segélykérő könyörgéseket lassan felváltották a hálaadó imák, és eközben megvilágosult bennem, hogy az Úrnak még terve van velem, mert ő nem engedi, hogy a bárányai közül egy is elveszzen (Lk 15,6). Engem is megtalált. Azóta elhatároztam, hogy felhagyok a sikerhajhászó rohanással, és ezután megfontoltan és biztosan az Úr Jézust fogom követni, a mi megváltó Urunkat. Meghallgatom és megtartom igéjét és hálát adok jóságáért naponta.

Mrsic Erzsébet

Baptista Női Napok Kárpátalján

2010. július 16-18-ig a Guti Baptista Gyülekezetben tartottuk meg az első Kárpátaljai Baptista női napokat. Először volt alkalom arra, hogy a testvérnők eljöhettek és néhány napra szálláson is fogadhattuk őket. A szállásról a Guti missziós házból Szikszai Kálmán testvér gondoskodott.

Szántó Aranka testvérnő tartotta az előadásokat, amelyen több mint harminc testvérnő vett részt. Ottó testvér, a férje, segít a konyhán a testvérekkel a főzésben.

Péntek esti témánk a „Hálaadás mint erőforrás” volt.

Szombaton három előadást hallhatunk:

- Légy példa a beszédben
- Légy példa a magatartásban
- Hogyan nyerhetjük meg Jézus Krisztust?

Közben sokat dicsőítettük az Urat énekekkel, imaközösséggel, versekkel, egyéni és közös beszélgetésben.

Vasárnap a gyülekezettel együtt tartottuk a záró istentiszteletet. Beszámolóval és bizonyítékokkal összefoglaltuk a hallottakat, élményeket, majd úrvacsorával fejeztük be a találkozót.

Utána az egész gyülekezet közös ebédben vett részt. Hála és dicsőség az Úrnak!

Cidor Lajos

LÉGY HŰ!

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!” Jel 2:10

A bibliai görög nyelvben a HÍVŐ, a HŰ és a BÍZIK kifejezés ugyanazon szótóbból származik. Ebből kiindulva gyönyörűen kiszélesedik a „Légy HŰ!” felszólítás jelentése. Nem csak arra bátorít, hogy legyek valakihez-valamihez ragaszkodó, valaki- valami mellett kitartó, hanem rámutat a miként-re is: Hit által! – A hűség megindokolása pedig: azért, mert megbízom benne.

Ezeket a megállapításokat személyre értelmelve /pl. az Úr Jézus Krisztusra!/- elsősorban a következőkről van szó:

Hitben döntöttem el, hogy hozzá kapcsolom az életemet. Csak hit által tudok hű maradni hozzá /pl. a próbák idején/, mégpedig azért, mert megbízom benne, és bízom ígérétemben, hogy megkapom tőle – ezért – az „élet koronáját”, vagyis az örök üdvösséget.

Persze kissé nagyképi hangzik a „hozzá kapcsolom az életemet” kifejezés, mert végeredményben arról van szó, hogy ő fogadott el, és magához kapcsolta az életemet. Hűségemet pedig annak az igeversnek a fényében szemlélem /2Tim 2:13./, mely szerint „Ha hűtlenek vagyunk, ő hű marad, mert ő magát meg nem tagadhatja!” – Az élet koronájáról pedig az a látásom, hogy olyan „ajándék”, melyet semmivel sem lehet kiérdemelnem.

Légy hű = higgy benne, add át magad neki teljesen, visszavonhatatlanul! Mégpedig a törvény mértéke szerint: Teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elméd- del és teljes erőddel!

Légy hű = adj hitelt szavának! Nem más ez, mint az ő Igéjére építeni az életemet. Igéje az Igazság. Elfogadom mind az Újtestamentumban, mind az Ó-ban közölt kinyilatkoztatásait, melyek a szent életre és az örök életre vonatkoznak. – Lukács evangélista figyelmeztet: „Könnyebb pedig a mennynek és a földnek elmúlni, hogynem a törvényből egy pontocskának elesni” /Lk 16:16./ - /Elesni = porba hullani/.

Légy hűségese, maradj minden élet- helyzetben hívő! A hit ugyanis nem állapot, hanem magatartás. – „nem hinni” azt jelenti, hogy szembeszegülő paran- csával /1.: bűnbeesés!/. – Ábrahám még „reménység ellenére is reménykedve” hitt, így maradt hűségese. Bebizonyosodott, hogy aki Jahvéra épít, nem inog meg.

A hit olyan feltétel, amely Istent/Jézus Krisztust/ cselekvésre indítja. Az Új- testamentumban a „hit” és „hinni” szavak mintegy 240-szer fordulnak elő.

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptisták Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél -az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek- és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, dr. Mészáros Kálmán elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Borzási István elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztor és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztor és munkatársaiért.

A hit és a remény rokonok. - Előre nézek, és engedelmeskedem az Úrnak. Pál apostol e kettőhöz kapcsolja a harmadikat, a szeretetet /IKor 13:13./ . Sőt, tesz egy olyan disztinkciót /Gal 5:6./, hogy Krisztusban nem sokat számít az ún. „külső” cselekedet, csak az a hit, amely szeretetben teljesedik ki.

E gondolat fényében a „Légy hű!” parancs is átlényegül, mert csak úgy lesz megvalósítható, ha a két legfőbb parancsot nem szenved csorbát az életben, vagyis szeretem Istent és szeretem a felebarátomat. Ezen áll vagy bukik a hűségem!

Kívánom, hogy senki el ne buk- jék, hanem álljon meg a hűségünk mind- halálig!

Gerzsenyi Sándor

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195 USA

PERIODICAL
POSTAGE
PAID

ÉLETEM (9)

Ismerkedések - tapasztalatok

Kijártunk az akkor igen népes tompai gyülekezetbe. Jó is volt addig, míg nem kezdődött meg köztük a lélekkeresztség, a nyelveken szólás mozgalma. Apának már volt ebben tapasztalata, mikor még kezdő hívő volt. Ez még ott volt Vinkovcán. Az vasárnap kint szolgált Igével a cérnai gyülekezetben. A tisztelet végeztével néhány testvér meghívta őt az egyik házhoz. Mikor bement, akkor kezdett derengeni előtte, hogy itt valami készül, mert nem kevesen voltak és több asszony. Beszélni kezdtek arról, hogy nem elég a vízkeresztség, kell a lélek keresztség is, aminek jele a nyelveken szólás; és azért fognak ők most imádkozni, hogy Ajtai testvér is megkapja azt. Mivel apa nyugtalan lett lelkében, bár leborult, de nem csukta be a szemét, hanem nézett és figyelt. Közéledben térdelt egy testvérnő, aki olyan szorosan kulcsolta össze kezeit, hogy megfihéredtek, arca pedig szenvedő volt. Mikor imádkozni kezdett, se-hogy sem tudta kimondani Jézus nevét. Csak Jé, Jé, ezt hajtogatta. Apa lassan felállt és kiment. Milyen lélek lehet az, mely nem engedi, hogy az asszony kimondja Jézus nevét? Ez biztosan nem az Úr Lelke. Sietve még elérte a városba vivő utolsó vonatot. Keresett egy üres fülkét és sirva kérte az Urat, hogy bocsásson meg neki és adja vissza az üdvösség örömét és soha többé nem fog kételkedni abban, amit az Úr végbe vitt az életében, amikor ujjá szülte élő reménységre. Az Úr meghallgatta és ő később sem jött zavarba, amikor fel kellett ismerni a Lélek munkáját.

Erre hamarosan városunkban is sor került. Egy fiatal testvért nem megfelelő magviselete miatt kizárták a közösségből, még mielőtt mi ide jöttünk. Erre ő egy új gyülekezetet alapított. Mivel nem volt felavatva, a kis-keresztséget érvényesítette, de gyakorolta a lélek kereszt-

séget, a prófétálást és a nyelveken való szólást. Viszont az ilyen csoportosulások akkor nem engedélyezték és ők néhány évig az Evangélikus egyházon belül működtek. Igen felszaporodtak. A lelkész úr is szeretett velük lenni - ő mondta ezt nekem később - különösen szívesen vett részt a "nagy imában", "imatusában." Később, amikor megtudták, hogy van egy bibliai közösség a városban, közülük többen is elkezdtek ide járni. Mikor náluk befejeződött a tisztelet (akkor már volt saját imaházuk), siettek a város másik végéből (3-4 km) ide, hogy Igét hallgassanak. Mikor ezt Ferenc atyafi észrevette, eljött apához és felajánlotta:

- *Ajtai testvér, egyesüljünk.*
- *Jó, atyámfia, de mi van a keresztséggel?*

- *Hát -felelte ő- bevisszük mind az 500 tagot a Palicsba. (Szabadka melletti tó.)*

- *No, ezt még meg is tehetnénk, de mi van a maga házasságával?* - kérdezte apa a meglepett férfit.

Ugyanis, állítólag a lélek szavára, prófécia által azt mondta feleségének, hogy félre kell állnia, mert másik asszonyt kell vegyen el. Amálka, aki hívő volt, ezt meg is tette és külön ment a kisfiúval. Azt kellett a prófécia szerint elvegye, aki elsőnek jön be vasárnap reggel az imaházukba. Elsőnek Zsuzska érkezett és ő lett a másik feleség. Ezt az a gyülekezet el is fogadta.

- *Ő, ezt maga Ajtai testvér nem érti. Ez a házasság aranyzárral van megkötve a mennyben.*

- *Nem, válaszolt apa, Isten nem változtat szaván senki kedvéért!*

Ferenc atyafi elment, mi pedig maradtunk. Később felvették a vízkeresztséget is és ezért lett szakadás is köztük. Így ma is két pünkösdi gyülekezet van a városban, sőt egy harmadik is, akik lábmosók. Jöttek onnan némelyek át hozzánk, de nem tudtak otthonra találni.

Később én is kerültem olyan helyzetbe, amikor erre a tapasztalatra, a más lélek felismerésére, szükségem volt.

"...mint akiknek érzékszervei a gyakorlat következtében már alkalmatlanok a jó és a rossz megkülönböztetésére." Zsid 5,14.

Olvastam valahol, hogy soknak van ugyan véleménye, de nincs meggyőződése. *"A Lélek pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele."* 1Kor 12,7.

Nagyajtai Eszter

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

BEMERÍTÉS

- 1. És lőn azokban a napokban, eljőve Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelteték János által a Jordánban.
- 2. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében,
- 3. Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni; aki pedig nem hisz, elkárhozik.
- 4. Akik azért örömet vesznek az ő beszédét, megkeresztelkedének; és hozzájuk csatlakozék azon a napon mintegy háromezer lélek.
- 5. De miután hittek Filepnek, aki az Isten országára és a Jézus Krisztus nevére tartozó örvendetes dolgokat hirdeti vala, megkeresztelkedének mind férfiak, mind asszonyok.
- 6. És megállítá a szekeret; és leszállának mindketten a vízbe, Filep és a komornyik; és megkeresztelé őt.
- 7. És az magához vevén őket az éjszakanak azon órájában, megmosá az útésektől: és megkeresztelkedék azonnal ő és az övei mindnyájan.
- 8. Avagy nem tudjátok-e, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemettünk azért övele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképen mi is új életben járjunk.

A megfajtséket október végéig várjuk.